

Στους ουρανοί και ο Σάββας Αγουρίδης

Εξεδήμησεν προς Κύριον, πλήρης ημερών, σε ηλικία 88 ετών, ο Καθηγητής Σάββας Αγουρίδης, ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες βιβλικούς θεολόγους του 20ού αιώνα. Ήταν ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και είχε διδάξει Ερμηνεία της Καινής Διαθήκης στα Τμήματα Θεολογίας των Θεολογικών Σχολών Θεσσαλονίκης και Αθηνών.

Η κηδεία του έγινε τη Δευτέρα, 16 Φεβρουαρίου, στον ιερό ναό του Προφήτη Ηλία Παγκρατίου, στην Αθήνα.

Υπέρμαχος της κοινωνικής θεολογίας, ο Σάββας Αγουρίδης δεν υπήρξε μόνο ένας διαπρεπής ακαδημαϊκός δάσκαλος, αλλά είχε διακριθεί και με τη συμμετοχή του σε πολιτικές πρωτοβουλίες, όπως την «Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη».

Βιογραφικά

Ο Σάββας Αγουρίδης αποφοίτησε ως αριστούχος από τη

Θεολογική Σχολή Αθηνών το 1943. Μετεκπαιδεύτηκε στο Πανεπιστήμιο Ντιουκ της Βόρειας Καρολίνας των Η.Π.Α., όπου και πήρε το διδακτορικό του (Ph.D.). Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, εργάστηκε ως καθηγητής στη μέση εκπαίδευση, στη Χ.Α.Ν. Αθηνών και στη Διεθνή Κοινωνική Υπηρεσία για την αποκατάσταση Προσφύγων. Αναγορεύθηκε Διδάκτωρ της Ορθόδοξης Θεολογίας με τη μελέτη: «Το πρόβλημα των Προσθηκών της Σλαβονικής Μεταφράσεως του Ιουδαϊκού Πολέμου και της Μαρτυρίας των περί του Βαπτιστού και του Ιησού» (Αθήνα, 1954). Το 1956 εξελέγη υφηγητής στην έδρα της Καινής Διαθήκης με τη μελέτη: «Ο χαρακτήρ της Εσχατολογίας εις το Α' Βιβλίον του Ενώχ». Εκείνο το έτος εξελέγη έκτακτος και τρία χρόνια αργότερα τακτικός καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1956-1968), ενώ στην ενδιάμεση περίοδο 1962-1963 δι-

δαξε με αποστολή στην Ελληνική Θεολογική Σχολή της Βοστώνης. Από το 1969 ως το 1985 υπηρέτησε ως καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Υπήρξε ένα από τα παλαιότερα μέλη της Studiorum Societas Novi Testamenti (Εταιρεία Μελετών της Καινής Διαθήκης), μιας διεθνούς εταιρίας μελετητών της Καινής Διαθήκης. Διετέλεσε αντιπρόεδρος των Ενωμένων Βιβλικών Εταιρειών στην Ευρώπη επί δύο επταετίες, καθώς επίσης ήταν από τα ιδρυτικά μέλη της Ελληνικής Εταιρείας Βιβλικών Σπουδών. Αποτελεί εσαεί μέλος της Βιβλικής Εταιρείας των Η.Π.Α.

Διετέλεσε, επίσης, αντιπρόεδρος της Academie Internationale des Sciences Religieuses (Διεθνής Ακαδη-

μία θρησκευτικών Επιστημών) στις Βρυξέλλες. Επίσης υπήρξε επί χρόνια πρόεδρος του Εκπαιδευτικού και Φιλανθρωπικού Ιδρύματος «Άρτος Ζωής» του Λυμπερού

πούλειου Ιδρύματος, της Κίνησης Πολιτών κατά του Ρατσισμού και της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής. Το 1996 εξελέγη επίτιμος Διδάκτωρ στο Πανεπιστήμιο της Κραϊόβα στη Ρουμανία. Διετέλεσε αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ορθόδοξης αντιπροσωπείας στην Κεντρική Επιτροπή του Παγκοσμίου Συμβουλίου των Εκκλησιών (1968-1974). Εξέδιδε από τη δεκαετία του 1970 το εξαμηνιαίο Δελτίο Βιβλικών Μελετών, ενώ εξέδωσε πολλά βιβλία, επιμελήθηκε ο ίδιος στα ελληνικά πολλά αξιόλογα καινοδιαθηκικά και θεολογικά γενικότερα έργα.

Ασχολήθηκε σε βάθος με την αποκαλυπτική και απόκρυφη παλαιοδιαθηκική γραμματεία και έχει διακριθεί στον τομέα της ιστορικής εξέλιξης της χριστιανικής πίστης. Η συμβολή του στην ανάπτυξη των βιβλικών σπουδών στην ελληνική ακαδημαϊκή θεολογία υπήρξε καθοριστική, εστιάζοντας ιδιαίτερα το ερευνητικό του ενδιαφέρον στον εσχατολογικό χαρακτήρα της χριστιανικής πίστης και Εκκλησίας.

Με την εργογραφία του έχει καλύψει ένα ευρύ φάσμα Βιβλικής θεολογίας, αφενός ξεπερνώντας προηγούμενες συντηρητικές θεωρήσεις και αφετέρου εντός των πλαισίων της Ορθόδοξης παράδοσης. Παρά τις αντιδράσεις, η αναγεννητική ερμηνευτική γραμμή του διάνοιξε το χώρο της θεολογίας προς τα σύγχρονα φιλοσοφικά και κοινωνικά ρεύματα. Δεν παραθεώρησε την πατερική σκέψη, αλλά επικεντρώθηκε στη δυναμική της ερμηνευτικής των Εκκλησια-

στικών Πατέρων. Έδωσε έμφαση στον κοινωνικό χαρακτήρα του ευαγγελικού μηνύματος, στο ιουδαϊκό υπόβαθρο των συγγραμμάτων της Καινής Διαθήκης και στην επίδραση του Γνωστικισμού.

Έργα του Σάββα Αγουρίδη

Από τα συγγράμματά του αναφέρουμε ενδεικτικά τα σπουδαιότερα και πιο γνωστά: Εισαγωγή εις την Καινήν Διαθήκην (1971), Τα Απόκρυφα και Ψευδεπίγραφα της Παλαιάς Διαθήκης, α' τόμος (1974) και β' τόμος (1985), Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης (1984), Ιστορία των Χρόνων της Καινής Διαθήκης (1985), Υπομνήματα: στην Επί του Όρους Ομιλία (1980), στην Α' προς Κορινθίους Επιστολή (1985), στις Α' Β' Γ' Επιστολές του Ιωάννου (1985), Υπόμνημα στην Αποκάλυψη του Ιωάννη (1997), Υπόμνημα στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο (1991), Ιστορία της Θρησκείας του Ισραήλ (1995) και άλλα.

Κήρυκας του χριστιανικού κοινωνισμού

Ο πρόεδρος της Χ.Δ. Μανώλης Μηλιαράκης μαζί με τη συλλυπητήριά του προς τους οικείους του εκλιπόντος Καθηγητή Σάββα Αγουρίδη δήλωσε και τα εξής:

Ο αείμνηστος Σάββας Αγουρίδης υπήρξε ένας χριστιανός κοινωνιστής. Στα ερμηνευτικά της Καινής Διαθήκης συγγράμματά του έδιδε ιδιαίτε-

ρη έμφαση στον κοινωνικό χαρακτήρα του Χριστιανισμού.

Να σημειωθεί ότι ο χριστιανικός κοινωνισμός του Σάββα Αγουρίδη διακρυσσόταν σε μια περίοδο, αμέσως μετά τον Εμφύλιο, που ο ασοχριστιανισμός, χέρι-χέρι με την παλατιανή ξενοκρατία ήταν η κυρίαρχη ιδεολογία, με πομπούς τις έδρες των

αμφιθέατρων των Θεολογικών Σχολών, των «Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής» και συχνά, δυστυχώς, και τους άμβωνες των ιερών ναών.

Γι' αυτό, ο επίσης αείμνηστος ιδρυτής και πρόεδρος της Χ.Δ. Νικόλαος Ψαρουδάκης συνδεόταν στενά με τον Καθηγητή Σάββα Αγουρίδη. Κείμενά του παρτίθεντο πολλές

φορές στην αγωνιστική αρθρογραφία του Ν. Ψαρουδάκη. Επίσης, η Νεολαία της Χ.Δ., η ΕΧΟΝ, τον είχε ομιλητή σε διαλέξεις-σεμινάρια χριστιανικού κοινωνισμού.

Προσωπικά, ως νεολαίος της Χ.Δ. και κυρίως ως διευθυντής της «Χ» αργότερα, δεν ήταν λίγες οι φορές που ζητούσα τη συμβουλή του σε ζη-

τήματα που είχαν σχέση με τον κοινωνισμό του χριστιανικού μηνύματος. Η ανταπόκρισή του ήταν πάντοτε άμεση και συνοδευομένη από την πηγαία ευγένεια που διέθετε ο εκλιπών δάσκαλός μας.

Ο Κύριος να αναπαύει την ψυχή του και να παρέχει την παραμυθία του στους οικείους του.

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η συνεστιάση της «Χ» στις 15/2 στο «Κονάκι». Παλιόι και νέοι φίλοι της εφημερίδας είχαμε την ευκαιρία να βρεθούμε, να ανταλλάξουμε απόψεις και να διασκεδάσουμε. Ευχόμαστε στους φίλους και συνεργάτες μας καλές Αποκριές και καλή Σαρακοστή.

Συνεδρίαση Κεντρικής Επιτροπής

Την 7η Μαρτίου 2009, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.00, θα συνεδριάσει στα γραφεία του Κινήματος, οδός Ακαδημίας 78Δ - 5ος όροφος, η Κ.Ε. της Χ.Δ. με θέμα: «Εκτιμήσεις και προτάσεις της Χ.Δ. για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Θέματα Ημερήσιας Διάταξης είναι:

1. Η εισήγηση του Πολιτικού Γραφείου για την Ε.Ε.
2. Ευρωεκλογές και Χ.Δ.
3. Απολογισμός πεπραγμένων και οικονομικός απολογισμός του 2008.

Στη Συνεδρίαση θα μπορούν να παραστούν και απλά μέλη του Κινήματος με δικαίωμα λόγου, όχι όμως ψήφου.

Τις μέρες αυτές, μετά τη Μαρία Δημητριάδη, μας άφησε χρόνους άλλη μία μεγάλη τραγουδίστρια, καθώς και συγγραφέας με πλούσιο πνευματικό έργο, η Δανάη Στρατηγοπούλου.

Η εκπληκτούσα υπήρξε η καταπληκτική ερμηνεύτρια του αθησμόντου Αττίκ και η αυθεντική μεταφράστριά του

Έφυγε και η Δανάη Στρατηγοπούλου

μεγάλου Χιλιανού ποιητή Πάμπλο Νερούντα.

Στη διάρκεια της επτάχρονης Δικτατορίας εγκατέλειψε την Ελλάδα, μη ανεχόμενη τη λογοκρισία και έζησε για πέντε χρόνια στη Χιλή του Αλιέντε.

Μετάφρασε ειδικά για τη «Χριστιανική», το ποίημα «Το ποτέ της Χιλής» του Πάμπλο

Νερούντα, το οποίο δημοσιεύθηκε σε αφιέρωμα της εφημερίδας μας στον χιλιανό λαό, στις 14 Σεπτεμβρίου του 1974 ένα χρόνο μετά το πραξικόπημα του Πινοσέτ.

Στο επόμενο φύλλο μας, 28 Σεπτεμβρίου 1974, καταχωρείται συνέντευξη της Δανάης στην τότε συνεργάτιδά μας Ανθή Καμινάκη-Φασου-

λά, όπου εξέφραζε τα θερμά συχαρητήριά της στη «Χ» για την αγωνιστικότητά της, αναφερόταν στην αγωνιστική και πνευματική παρουσία της στη Χιλή, όπου εκτός των άλλων δίδαξε και στο Πανεπιστήμιο.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει...

Ο αριθμός φαξ της «Χ» άλλαξε σε: 210 3811302

Ντρέπεται για τη Μητρόπολη!

Σχέδια για την κατασκευή νέας Μητρόπολης στη Λευκωσία παρουσίασε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος, «βυζαντινού ρυθμού», όπως ειπώθηκε σε συνέντευξη Τύπου στις 13/2. Αλλά εάν πάρουμε τοις μετρητοίς τις δηλώσεις αυτές, μάλλον πρόκειται να είναι φαρωνικού ρυθμού: «Ο νέος ναός θα είναι κωρηνικότητας 800 πιστών, το ύψος του θα φθάνει τα 26 μέτρα και θα έχει τέσσερα καμπαναριά», πιθανόν κατά το πρότυπο των τούρκικων τεσσάρων μιναρέδων!

Δεν αμφιβάλουμε ότι ενδεχομένως η Λευκωσία χρειάζεται μια νέα Μητρόπολη —αλήθεια έχουν και εκεί «τάμα του έθνους»;— αλλά το να ακούμε να λέγεται από τα αρχιεπισκοπικά χείλη ότι «νοιώθει άβολα και ντρέπεται, όταν τυγχάνει να ξαναγεί ξένους ηγέτες Εκκλησιών στον Άγιο Ιωάννη και να τους λέγει ότι “αυτός είναι ο καθεδρικός μας ναός”», αυτό πάει πολύ!

Γιατί ντρέπεστε, Μακαριώτατε; Επειδή ο ναός αυτός κτίστηκε από τον προκάτοχό σας Αρχιεπίσκοπο Νικηφόρο το 1662 και οι μορφές στις τοιχογραφίες του «είναι ισχνές και στην τοιχογραφία της Σταύρωσης του Χριστού απεικονίζονται μιναρέδες», όπως είπε ο προκαθήμενος στη συνέντευξη «αρχαιολόγος-βυζαντινολόγος» Χριστόδουλος Χατζηχριστοδούλου; Ποιο είναι το παράξενο, κύριε «βυζαντινολόγος»; Το ότι ταυτίζει ο αιογράφος της περιόδου της Τουρκοκρατίας τους σταυρωτές με τους κατακτητές;

Ο καθεδρικός ναός του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Λευκωσία

Και γιατί δεν ντρέπεται ο Αρχιεπίσκοπος του Γιορκ, της σημερινής επικυρίαρχου της Κύπρου, Γηραιάς —εν αμαρτίαις— Αθλιώνος, να ξαναγεί τους ξένους ηγέτες σε καθεδρικό παλαιότερο αυτού της Λευκωσίας; Και ακόμα περισσότερο, γιατί να μην ντρέπεται και ο Οικουμενικός Πατριάρχης να έχει για έδρα του μια ταπεινή εκκλησία «της Τουρκοκρατίας»;

As σοβαρευτούμε, λιγάκι, άγιοι Πατέρες. Είναι καιρός να πούμε και εμείς αυτό που είπε πάστορας —και αν είναι προτεσταντής, εν προκειμένω αληθεύει—, όταν τον ρώτησαν για το φαινόμενο να πουλιούνται οι παλιές γοθικές εκκλησίες της Νέας Υόρκης σε ιδιώτες, καθώς οι (φτωχές πλέον) ενορίες τους δεν έχουν τα χρήματα για να τις συντηρήσουν: «Καλύτερα», είχε πει, «για να πάψουμε να ασχολούμαστε με τα προβλήματα της στέγης που μπάζει νερά και να ασχοληθούμε με τους ανθρώπους».

Αυτή είναι η ευαγγελική στάση. Τα υπόλοιπα, ότι δηλαδή «θα αγιογραφηθεί ο Παντοκράτορας σύμφωνα με την παράδοση της βυζαντινής ναοδομίας» και ότι «έχει ληφθεί πρόνοια, ώστε ο Παντοκράτορας στο θόλο να είναι ορατός από τη στιγμή που οι πιστοί εισέρχονται στο ναό», είναι απλώς αυτοκρατορικά σουσουμίμια, που δεν ταιριάζουν στην αρχαιότερη Εκκλησία της Ευρώπης, στην Εκκλησία της Κύπρου.

Κ. Μ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Δικαίωση των σχισματικών στο Ευρω-δικαστήριο

Τα προβλήματα της Εκκλησίας της Βουλγαρίας φαίνεται ότι ακόμα δεν έχουν τελειώσει. Παρά τη λύση που πριν λίγα χρόνια δόθηκε στο εσωτερικό σχίσμα που την ταλάνιζε μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος στις αρχές της δεκαετίας του '90 και την πρόσφατη διευθέτηση των σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας με σχετικό νόμο που ψήφισε το Βουλγαρικό Κοινοβούλιο, η δικαίωση των Σχισματικών από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου έρχεται να δημιουργήσει κλίμα αναταραχής και πάλι στη ζωή της γειτονικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Βουλγαρίας.

Συγκεκριμένα, μετά την αναγνώριση του πατριάρχη Μαξίμου από τη βουλγαρική κυβέρνηση και τη διά νόμου παράδοση των ναών και των μονών που μέχρι τότε κατείχαν οι σχισματικοί, οι τελευταίοι προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου, το οποίο και τους δικαίωσε. Με πρόσφατη απόφασή του λοιπόν, το βουλγαρικό κράτος και η λεγόμενη «Εναλλακτική Σύνοδος της Βουλγαρικής Ορθόδοξης Εκκλησίας», όπως αυτοαποκαλούνται οι σχισματικοί, πρέπει εντός τριών μηνών να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την ιδιοκτησία περίπου εκατό (100) συνολικά ναών και μονών της Βουλγαρίας.

Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το βουλγαρι-

κό κράτος το 2004 παραβίασε το δικαίωμα της ελευθερίας της πίστης και δυσανάλογα έως και αυθαίρετα παρενέβη στις θρησκευτικές υποθέσεις, προβαίνοντας στην αναγνώριση του Πατριάρχη Μαξίμου ως επικεφαλής της Βουλγαρικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και επιστρέφοντας στη δικαιοδοσία του ναούς και μοναστήρια που βρισκόνταν στην κατοχή των σχισματικών.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου προκάλεσε αντιδράσεις αλλιά και αμχανιά τόσο στους εκκλησιαστικούς, όσο και στους πολιτικούς κύκλους της Βουλγαρίας, αν και πρέπει να τονιστεί ότι από πολλούς θεωρείται αναμενόμενη, χωρίς ωστόσο να είχαν προετοιμαστεί για ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι, παρά το γεγονός ότι η Βουλγαρία ήταν το μοναδικό σχεδόν κράτος του Ανατολικού Μπλοκ στα Βαλκάνια, το οποίο, αν και θα μπορούσε να έχει και αυτό πρόβλημα σοβαρό μειονοτήτων (Τούρκοι, Πομάκοι, Αθίγγανοι κ.ά.), είχε καταφέρει με διπλωματικούς χειρισμούς να αποσοβήσει πιθανά προβλήματα τέτοιου είδους και ως εκ τούτου να μην παρουσιάσει ρωγμές η σχέση του με την Ευρώπη και τη Δύση γενικότερα. Και αναπάντεχα τη στιγμή αυτή η Βουλγαρία έρχεται σε αδιέξοδο, σε ένα κρίσιμο στάδιο της πορείας της προς πλήρη ένταξη στην Ε.Ε., εξαιτίας ενός παραδοσιακού κατ' εσχόνη θεσμού της ιστορίας της, την Ορθόδοξη

Εκκλησία, στην οποία μάλιστα χρωστά την εθνική του αφύπνιση ο βουλγαρικός λαός κατά το πρόσφατο ιστορικό παρελθόν και η οποία διαμόρφωσε εν μέρει τις ιστορικές εκείνες προϋποθέσεις που οδήγησαν στην ίδρυση του βουλγαρικού κράτους κατά τον 19ο αιώνα.

Το ανακύψαν αυτό πρόβλημα έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Εκκλησία της Βουλγαρίας ήδη από την εποχή της αλλαγής του πολιτικού καθεστώτος της γειτονικής χώρας, όπως τη μεθοδική και σε μεγάλη έκταση δραστηριότητα προτεσταντικών ομάδων σε όλη τη βουλγαρική επικράτεια, το χαμηλό επίπεδο του βουλγαρικού κλήρου, ο οποίος —ας σημειωθεί— παρουσιάζει και τρομακτική λειψανδρία, η περιθωριοποίησή της από το Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, η παντελής σχεδόν απουσία του Μοναχισμού από τη ζωή της Εκκλησίας της Βουλγαρίας, οικονομικά σκάνδαλα μικρής ή μεγάλης έκτασης που αποκαλύπτονται κατά καιρούς με αφορμή τη διαπλοκή κάποιων εκκλησιαστικών ανδρών με τη βουλγαρική μαφία, καθώς και τις αντιπαράθεσεις μεμονωμένων προσώπων ή και ομάδων ολόκληρων στο χώρο της Εκκλησίας και της πανεπιστημιακής θεολογίας ύστερα από αποκαλύψεις και κατηγορίες, αποδεδειγμένες ή μη, εμπλοκής τους στις Μυστικές Υπηρεσίες και του παρασκηνιακού τους ρόλου την περίοδο

του κομμουνιστικού καθεστώτος κ.ά.

Η τελευταία μάλιστα πτυχή των προβλημάτων που ταλαιπωρούν την Εκκλησία της Βουλγαρίας είναι και ένα από τα βασικά επιχειρήματα των σχισματικών και της επιμονής τους να συνεχίσουν τον αγώνα τους μέχρι τελικής δικαίωσης. Υποστηρίζουν δηλαδή ότι ο αγώνας τους έγκειται στις προσπάθειες κάθαρσης της Εκκλησίας από όλα εκείνα τα ξένα στοιχεία που εισχώρησαν και ήλθεσαν τη ζωή της κατά τη διάρκεια του κομμουνιστικού καθεστώτος και παρέμειναν σε αυτήν ακόμα και μετά την πτώση —μια κάθαρση η οποία δεν έλαβε χώρα ποτέ και για την οποία, εκείνοι πάληψαν, ενώ κάποιοι προσπάθησαν να τους εμφανίσουν ως σχισματικούς, ταραξίες και απλώς φιλόδοξους, με σκοπό να πάρουν στα χέρια τους τη διοίκηση της Βουλγαρικής Εκκλησίας με οποιοδήποτε μέσο, θεμιτό και αθέμιτο.

Οι εξελίξεις στη γειτονική χώρα τρέχουν, ενώ και η ιστορική και αρχαιολογική έρευνα προχωρά και αυτή με γοργούς ρυθμούς. Το μόνο σίγουρο λοιπόν είναι ότι σύντομα και πάλι θα έχουμε νεότερες και ενδιαφέρουσες ειδήσεις. Μέχρι τότε όμως ας ευχόμαστε ο Χριστός να χαρίσει την πολυπόθητη ειρήνη στην Ορθόδοξη Εκκλησία της γειτονικής χώρας ως μόνος έχων εξουσία να κρίνει...

Δ. Π.

Ιερώνυμος για Θρησκευτικά: Ανάγκη για νέα εγκύκλιο

Τον προβληματισμό του για τη διάκριση μεταξύ Παιδείας και Εκπαίδευσης, αλλά και για την απομάκρυνση του σχολείου από την Εκκλησία, εξέφρασε ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος, σε ημερίδα με θέμα: «Το μάθημα των θρησκευτικών σε Ελλάδα και Ευρώπη. Διαπιστώσεις - Προοπτικές».

Την ημερίδα διοργάνωσε η Ιερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, σε συνεργασία με την Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας, στις 12 Φεβρουαρίου και σε αυτή συμμετείχαν θεολόγοι της Μέσης Εκπαίδευσης, καθηγητές Πανεπιστημίων, στελέχη της Εκπαίδευσης και εκπρόσωποι της Εκκλησίας.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ιερώνυμος διαπίστωσε πως το σχολείο ξεμακραίνει καθημερινά από την Εκκλησία και τις αλήθειες της, υπογραμμίζοντας πως «υπάρχει απόκλιση, η οποία δόμησε τις διαφορές μετα-

ξύ Παιδείας και Εκπαίδευσης. Ωστόσο, άλλο είναι η Παιδεία και άλλο η στεγνή εκπαίδευση».

Για το θέμα της αντιμετώπισης της διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών από την προηγούμενη ηγεσία του υπουργείου Παιδείας είπε ότι «λείπει μια εγκύκλιος, που να ξεκαθαρίζει με σαφήνεια τη θέση της Πολιτείας» στο θέμα αυτό και πρόσθεσε πως «μια τέτοια θα μπορούσε να είναι η απάντηση που έδωσε ο απερχόμενος υπουργός Παιδείας προς το Συνήγορο του Πολίτη».

Προβληματισμό εξέφρασε και για τις προτάσεις από Συλλόγους και Ενώσεις θεολόγων, από τους οποίους ζήτησε να είναι ρεαλιστές. «Δημιουργήθηκαν ομάδες που έκαναν τη διδασκαλία του Χριστιανισμού ιδεολογία. Όμως ο Χριστιανισμός είναι βίωμα και τρόπος ζωής», είπε.

(ΑΠΕ-ΜΠΕ)

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗ
Σολωμού 3 Αθήνα, τηλ.: 210 3834533

Οι «έμπρηστές» του Φιλελευθερισμού βάπτισαν εαυτούς «πυροσβέστες»

του Γιώργου Θ. Χατζηκωνσταντίνου
Καθηγητή
Οικονομικής Θεωρίας
στο
Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης

Επί σειρά ετών, κυρίως δέ μετά τα έτη 1989-1990, οι θιασώτες του «κινηματικού συντηρητισμού» και του νεοφιλελεύθερου παγκοσμιοποιητικού λόγου, βομβάρδισαν τις κοινωνίες με τους ιδεοληπτικούς «μονοδρόμους» τους, προωθώντας συστηματικά τη λεγόμενη «μοναδική σκέψη» των αυτορρυθμιζόμενων αγορών και της πλήρους απελευθέρωσης των κεφαλαίων. Βάπτισαν τους εαυτούς τους «επαναστάτες» και χαρακτήρισαν τον όποιονδήποτε εναλλακτικό λόγο ως λόγο «γραφικό», «ούτοπικό», «ρομαντικό», «παλιομοδίτικο», ακόμα και «θυμωμένο».

Επέβαλαν με περίσσιο φανατισμό την αναπτυξιακή συνταγή του νέου οικονομικού φιλελευθερισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, καταδέφισαν το κράτος κοινωνικής πρόνοιας και τους θεσμούς που στέκονταν εμπόδιο στις επιδιώξεις τους, πρόβαλαν τις αγορές και το χρήμα ως υπέρτατες και μορφοδίνες αξίες και δούλεψαν σκληρά για την αυτονόμηση του χρηματοοικονομικού τομέα από την πραγματική οικονομία με στόχο την ανεμπόδιστη κερδοφορία. Ταυτόχρονα, στο βωμό της αναπτυξιακής συνταγής τους, οδήγησαν σε πλήρη κατάρρευση τις εργασιακές σχέσεις, αλλοίωσαν την αγορά εργασίας προωθώντας τις πλέον αντιδραστικές μορφές ευελιξίας, υποκατέστησαν το κοινωνικό δικαίωμα στην εργασία με το δικαίωμα στην αναζήτηση απασχόλησης και εξόρκισαν την κρατική παρέμβαση με φανατισμό φονταμενταλιστικού περιεχομένου.

Δέν έφταναν, βέβαια, μόνο αυτά. Στην προσπάθειά τους να αποκαθλώσουν πλήρως τις δομές που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια των πενήντα τουλάχιστον ετών που ακολούθησαν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι νεοφιλελεύθεροι ευαγγελιστές των αγορών ανέδειξαν τον ανταγωνισμό σε πανάκεια (δίχως μάλιστα να προσδιορίζουν επακριβώς το περιεχόμενό του), στήριξαν κατά τρόπο προκλητικό το

μεγάλο και πολυεθνικό κεφάλαιο καταργώντας όλες τις ουσιαστικές μορφές έλέγχου, δημιούργησαν κλίμα βουλίας και άρπακτικότητας και επέτρεψαν στην παγκόσμια και στην εθνική κερδοσκοπία να καρποφορήσει.

Η πολιτική τους και η λατρεμένη τους αναπτυξιακή συνταγή δημιούργησαν όλες εκείνες τις αναγκαίες και ικανές συνθήκες για την άνθιση των πλέον παράδοξων off shore εταιρειών, ή ύπαρξη των οποίων -του τραπεζικού συστήματος συντρέχοντος- επέ-

τρψε την ανάδειξη του «νομίμου» και ως «ήθικου», πράγμα βέβαια όχι πάντοτε και απαραίτητα αληθές. Επί του προκειμένου, είναι ιδιαίτερα δύσκολο να πείσει κανείς την κοινωνία για την αναγκασιότητα ύπαρξης και λειτουργίας των off shore αυτών εταιρειών.

Έργα και ημέρες των «εξαιρέτων μυαλών»!

Η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού και η αναπτυξιακή συνταγή των ήδη των αυτορρυθμιζόμενων αγορών δημιούργησαν ταυτόχρονα τις προϋποθέσεις πλήρους απορρύθμισης του τραπεζικού συστήματος και κλίμα άπιστευτου μεγέθους και αριθμού εξαγορών και συγχωνεύσεων που, εν μέσω μιάς πανουργίας λόγων και έργων, οδήγησε σε μεγάλα κέρδη, αλλά και σε πρακτικές μεταφορές του τραπεζικού κινδύνου στην κοινωνία, διά της κατασκευής σοφιστικού περιεχομένου «προϊόντων», δομημένων, τοξικών και άλλων, για τα οποία εργάστηκαν «εξαιρέτα μυαλά», πλουσιοπάροχα άμοιβάμενα.

Ο «έμπρησμός»

Οι ιδιωτικοποιήσεις του δημόσιου πλούτου θρέθησαν στην αίχμη του νεοσυντηρητικού δόρατος, απογυμνώνοντας τα κράτη και τις κυβερνήσεις από βασί-

κά έργαλεία άσκησης πολιτικής. Την ίδια στιγμή παρατηρήθηκε σημαντική υπερχρέωση των νοικοκυριών στο τραπεζικό σύστημα, ίδιου περίπου μεγέθους με αυτό της αφαίμαξης των μισθών από τα κέρδη.

Τα νοικοκυριά μάταια επιχειρούσαν να προστατεύσουν μέσω του τραπεζικού δανεισμού, το επίπεδο της ευημερίας τους, που κατέρρευε, εμπλεκόμενα έτσι σε μία μορφή «δανειακής ευημερίας» με επικίνδυνες επιπτώσεις για το μέλλον. Η κοινωνική

συνοχή διαταράχθηκε και μεγάλα τμήματα της μεσαίας τάξης είδαν την πόρτα της προλεταριοποίησης, αντιμετωπίζοντας την ανεργία και την ακρίβεια.

Ο «έμπρησμός» είχε πλέον συντελεστεί. Μεταρρυθμίσεις, άδευκρινιστης συνήθως στόχευσης, οδήγησαν στην επιδιωκόμενη απορρύθμιση του συστήματος, υπό την αιγίδα μονεταριστικών πεποιθησεων και θεωρητικής στήριξης των οικονομολόγων της προσφοράς.

Η «πυρκαγιά» άναψε ξαφνικά στις μητροπόλεις του νεοφιλελευθερισμού μέσα σε κλίμα ανεπανάληπτης απληστίας, με την τραγική και παταγώδη κατάρρευση του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Φούντωσε με άλυσιδωτές εκρήξεις σε παγκόσμιο επίπεδο και παρέσυρε στην κρίση και στην ύφεση την πραγματική οικονομία του πλανήτη.

Οι «έμπρηστές» του «κινηματικού συντηρητισμού», ανήμποροι και προδομένοι από τις επιλογές τους, έσπευσαν να μιλήσουν περί «οπισθητικού κινδύνου», ζητώντας τη σωτηρία στην κρατική παρέμβαση και στην κοινωνία, που άρκούντως εκμεταλλεύθηκαν επί μακρόν.

Νωπιά είναι άλλωστε ακόμα τα λόγια της «Σιδηράς Κυρίας» Θάιτσερ, που στον καιρό της ανόδου του νεοφιλελεύθερου δόγ-

ματος δήλωνε:

«Δέν υπάρχει κοινωνία. Υπάρχει μόνο το άτομο και η οικογένειά του».

Απύθμενο θράσος

Πανικόβλητοι πρό της μεγάλης οικονομικής κρίσης στην οποία οδήγησαν την ανθρωπότητα, οι «έμπρηστές» του νεοσυντηρητισμού άλλαξαν ξάφνου προσώπειο. Στο πνεύμα ενός αλλοπρόσαλου καιροσκοπισμού, επιχειρούν σήμερα να πείσουν ότι η κρίση προέκυψε έτσι αναπάντεχα, από κακή τύχη, από κακή στιγμή. Δέν ευθύνονται οι ίδιοι, οι συνταγές, οι πολιτικές αποφάσεις, οι μεταρρυθμίσεις και οι επιλογές τους. Δέν ευθύνεται κανείς για το πρόσφορο κλίμα που δημιούργησαν για την «πυρκαγιά». Η καταστροφή, η κατάρρευση και η σοβούσα δυστυχία ήλθαν ξαφνικά από... το διάστημα! Καί θέτουν τώρα με «γενναϊότητα» μπροστά τους εαυτούς τους, οικειοποιούμενοι αλαζονικά και πανούργα το ρόλο του «πυροσβέστη» για την «πυρκαγιά» που οι ίδιοι έβαλαν. Καί ψάχνουν απελπισμένα στην κρατική παρέμβαση τη λύση, ξεδουρώνοντας δισεκατομμύρια χάριν της σωτηρίας και άνακαλύπτοντας ξανά το κράτος, το οποίο πριν λίγο εξόρκιζαν.

Έτσι, οι «έμπρηστές» εμφανίζονται σήμερα παγκοσμίως ως «πυροσβέστες», ενώ ένας μόνο μεταξυ αυτών, ο αρχιερέας τους Άλαν Γκρίσπαν, είχε τουλάχιστον τό θάρρος αλλά και την ευθύτητα να ζητήσει δημοσίως συγγνώμη για το οδυνηρό αποτέλεσμα των ιδεοληπιών που υπηρέτησε.

Ανάγκη μέτρου

Οι ελπίδες της αρχής της νέας χιλιετίας, του Millennium, διαψεύστηκαν. Το όνειρο του νέου πολιτισμού, του ελεύθερου χρόνου, της δικαιοσύνης εν ιστιμία και της δίκαιας κατανομής του παγκόσμιου εισοδήματος και του πλούτου χάθηκε, τουλάχιστον προς τό παρόν. Νέες μέρες λιτότητας ακολουθούν για τον άπλο άνθρωπο της καθημερινότητας. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά τη γέννηση του Ήσου και ο άνθρωπος δέν άποκτησε ακόμα άξια άνθρωπου. Καί όμως τό μέτρο πρέπει τελικά να επικρατήσει.

Τηρήστε τις Πατριαρχεία, Αι

Τριάντα δύο (32) μέλη της Αμερικανικής Βουλής των Αντιπροσώπων, με επιστολή τους στις 3 Φεβρουαρίου προς τον πρόεδρο των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα, του ζητούν να εφαρμόσει όσα κατά καιρούς είχε υποστηρίξει ο ίδιος και ο αντιπρόεδρος του Μπάιντεν για τα εθνικά μας θέματα: ειδικότερα για το Οικουμενικό Πατριαρχείο, τη Θεολογική Σχολή Χάλκης, το Κυπριακό, τις τουρκικές διεκδικήσεις και απειλές στο Αιγαίο, τα Σκόπια και το πρόβλημα της βίζας για τους Έλληνες πολίτες που θέλουν να ταξιδεύσουν προς τις ΗΠΑ.

Αξίζει να δούμε το περιεχόμενο της επιστολής, διότι αν μη τι άλλο, υπενθυμίζει τις προεκλογικές δεσμεύσεις των Ομπάμα - Μπάιντεν προς τους ομογενείς μας. Η συνέχεια θα δείξει το αν και κατά πόσο ο Ομπάμα θα φανεί συνεπής ή θα μνησθεί προκατόχου του, όπως π.χ. τον Τζιμ Κάρτερ κ.ά.

Το πλήρες κείμενο της σημαντικής αυτής επιστολής έχει ως ακολούθως:

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Συχαρητήρια για την ιστορική σας νίκη! Προσβλέπουμε να συνεργαστούμε μαζί σας, τις προσεχείς μέρες, σε πολλά θέματα σπουδαιότητας για τη χώρα μας. Η επιστολή μεταφέρει ειδικά την εκτίμησή μας για την ευαισθησία σας, που εσείς και ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν έχετε επιδείξει στο παρελθόν για θέματα που αφορούν την Ελλάδα και την Κύπρο, μέσα στο συνολικό πλαίσιο της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής έναντι της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Στις 17 Μαΐου 2007, στην Ουάσιγκτον, σε ομιλία σας στο 23ο Ετήσιο Συνέδριο, για θέματα σχετιζόμενα με την Κύπρο, την Ελλάδα και την Ορθοδοξία, επαναβεβαιώσατε τη σθεναρή υποστήριξη σας για μια δίκαιη λύση στο Κυπριακό πρόβλημα και εκφράσατε την εκτίμησή σας για τη σύμμαχό μας, την Ελλάδα. Εμείς πιστεύουμε πως η επίλυση αυτών των προβλημάτων σχετίζεται με τις θρησκευτικές ελευθερίες και τα δικαιώματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και των Ορθόδοξων Χριστιανών, την κατοχή και το διαμελισμό της Κύπρου, τις δραστηριότητες της Τουρκίας στο Αιγαίο

Πέλαγος και την εξεύρεση ενός δίκαιου ονόματος στην ΠΓΔΜ, θέματα που θα προωθήσουν τα αμερικανικά συμφέροντα σε μια κρίσιμη περιοχή του κόσμου. Ελπίζουμε ότι η Κυβέρνησή σας θα ανταποκριθεί στην πολιτική και θα οριστικοποιήσει τις προσωπικές σας θέσεις, που εσείς και ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν έχετε λάβει από πριν για αυτά τα σημαντικά θέματα.

Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στις 26 Νοεμβρίου 2006, εσείς και ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν μαζί με 73 Γερουσιαστές αποστείλατε επιστολή στον Πρόεδρο Μπους, απαιτώντας υποστήριξη για τη θρησκευτική ελευθερία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Εκτιμούμε τη μακρά σας υποστήριξη προς τη Χριστιανική Ορθοδοξία και το ενδιαφέρον σας, εκδηλωθέν στην επιστολή του Νοεμβρίου 2006, ότι «η πολιτική της Τουρκικής Κυβέρνησης αποτελεί σοβαρή απειλή για το μέλλον του Οικουμενικού Πατριαρχείου». Χαιρετίζουμε που εσείς και ο αντιπρόεδρος Μπάιντεν καλέσατε την Τουρκία να αποκαταστήσει πλήρη δικαιώματα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, συμπεριλαμβανομένων και των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας, καθώς και αυτού της επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης.

Επανάσταση της Κύπρου

Επιδιοκρίζουμε την αφοσίωσή σας να ασκήσετε τον ηγετικό ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών στις διαπραγματεύσεις για δίκαιη λύση στην Κύπρο. Για περισσότερο από τρεις δεκαετίες ο Αντιπρόεδρος Μπάιντεν έχει εκφράσει τη διακαή του υποστήριξη για τον τερματισμό της τουρκικής στρατιωτικής κατοχής της Κύπρου. Συμφωνούμε πως μια λύση στο Κυπριακό πρόβλημα πρέπει να επιτευχθεί με βάση τη γραμμή της ανεξαρτησίας της χώρας σε διζωνική, δικαιοδική ομοσπονδία.

Σας ενθαρρύνουμε να υποστηρίξετε μια διαπραγματεύσιμη λύση για την Κύπρο, η οποία θα τερματίσει την τουρκική κατοχή στο βόρειο μέρος της Κύπρου και θα δώσει τέλος στην τραγική διαίρεση του νησιού, ενώ συνά-

ΙΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΠΡΟΣ ΟΜΠΑΜΑ:

; υποσχέσεις σας για γαίο, Κύπρο και Σκόπια

μα θα ανοίξει την οδό για ευημερία και ειρήνη σε ολόκληρη την περιοχή.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να χρησιμοποιήσουν την επιρροή τους να βοηθήσουν τον κυπριακό λαό να καταλήξει σε μια συμφωνία δικής του επιλογής.

Με δική τους ειρηνική προσέγγιση, οι Κύπριοι έχουν δείξει επιθυμία για την επανένωση της χώρας τους. Πρέπει να σημειωθεί πως πολύ συχνά οι πιο δύσκολες απαιτήσεις που παρουσιάζονται στις συνομιλίες επανένωσης αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα του τουρκικού στρατού. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν επηρεάσει σημαντικά τον τουρκικό στρατό και πρέπει να ασκήσουν την επιρροή τους προς υποστήριξη της διαδικασίας ενοποίησης της Κύπρου με βάση την οπτική των Ελληνοκυπρίων.

Αιγαίο Πέλαγος

Αυτή την περίοδο, επικρατεί ένταση μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας στο Αιγαίο Πέλαγος, ενώ συνεχίζονται οι διπλωματικές προσπάθειες, που αποσκοπούν στη βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των δύο συμμαχικών. Η ένταση αυτή πηγάζει από την επιθετικότητα της Τουρκίας στο Αιγαίο, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και επίδειξη δυνάμεως και απειλής κατά της Ελλάδας (casus belli), αν η τελευταία εφαρμόσει συγκεκριμένες διατάξεις του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας. Σας προτρέπουμε να πείσετε την Τουρκία να εγκαταλείψει την πολιτική αυτή.

κριμένες διατάξεις του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας. Σας προτρέπουμε να πείσετε την Τουρκία να εγκαταλείψει την πολιτική αυτή.

ΠΓΔΜ

Χαιρετίζουμε την αρχική συνυποστήριξή σας προς το Ψήφισμα των 300 της Γερουσίας, του 110ου Κογκρέσου, που καλεί την ΠΓΔΜ να σταματήσει τη διανομή υλικού, που παραβιάζει την Ενδιάμεση Συμφωνία του ΟΗΕ μεταξύ ΠΓΔΜ και της Ελλάδας σχετικά «με τις εχθρικές δραστηριότητες ή την προπαγάνδα». Το Ψήφισμα καλεί περαιτέρω την ΠΓΔΜ να συνεργασθεί για την ανεύρεση ενός αμοιβαία αποδεκτού ονόματος για την ΠΓΔΜ. Οι προσπάθειές σας στη Γερουσία υποστηρίχθηκαν ευρέως από 119 δικομματικά μέλη της Βουλής των Αντιπροσώπων, που υποστήριξαν το Ψήφισμα 356 της Βουλής των Αντιπροσώπων, που καλεί την ΠΓΔΜ να συμμορφωθεί με την Ενδιάμεση Συμφωνία. Προσβλήσαμε στην Κυβέρνησή σας ως υποστηρικτή της διαδικασίας, που διαλαμβάνεται στην Ενδιάμεση Συμφωνία, σύμφωνα με τα Ψηφίσματα S300 και HR 356.

Την 5η Νοεμβρίου 2004 η προηγούμενη Κυβέρνηση, χωρίς οποιαδήποτε διαβούλευση με το Κογκρέσο ή με τους συμμάχους μας, αναγνώρισε την ΠΓΔΜ ως Δημο-

κρατία της Μακεδονίας. Η αναγνώριση αυτή υπονομεύει τις διαπραγματεύσεις που ακόμη συνεχίζονται για μια κοινά αποδεκτή ονομασία.

Visa Waiver Program

Το Σεπτέμβριο του 2007 το Στέιτ Ντιπάρτμεντ επίσημα όρισε την Ελλάδα ως μέλος του Visa Waiver Program. Η Ελλάδα με ζήλο συνεργάστηκε με τους Αμερικανούς επισήμους, ώστε να ανταποκριθεί στα κριτήρια. Όμως η Ελλάδα δεν έχει μπει ακόμη στο Visa Waiver Program. Ως προς το ζήτημα αυτό, ζητάμε να εξετάσετε αυτή την υπόθεση μέσα στο πλαίσιο της δικής σας δήλωσης, στο Συνέδριο του 2007, «ότι ένας από τους ισχυρότερους συμμάχους μας είναι η Ελλάδα και ότι δεν αποτελεί σύμπτωση το γεγονός ότι η Ελλάδα και οι Ηνωμένες Πολιτείες πολέμησαν στο ίδιο πλευρό στους μεγάλους πολέμους του 20ού αιώνα. Δεν είναι τυχαίο το ότι η Ελλάδα παραμένει ένας από τους στενότερους συμμάχους μας στη Μεσόγειο».

Είναι σημαντικό ότι η Ελλάδα είναι ένα από τα 15 αρχικά μέλη της ΕΕ και η μόνη χώρα της Συνθήκης Σένγκεν που δεν περιλαμβάνεται στο Visa Waiver Program. Ως χώρα της Συνθήκης Σένγκεν, πολίτες της Ελλάδας ταξιδεύουν ελεύθερα προς και από τις 15 χώρες της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της Γαλλίας και Γερμανίας, χώρες που έχουν πολύ υψηλά κριτήρια ασφαλείας. Πιστεύουμε πως η συμμετοχή της Ελλάδας στο Visa Waiver έχει πολύ καθυστερήσει και σας προτρέπουμε να συνεργαστείτε με τους Έλληνες επισήμους για τη λύση του προβλήματος.

Ολοταχώς προς τα εμπρός

Σας εμπιστευόμαστε ότι θα συστήσετε μια ομάδα εξωτερικής πολιτικής, η οποία θα προσεγγίσει αυτά τα θέματα με το ίδιο πνεύμα και την κατανόηση, που και οι δυο σας, εσείς και ο αντιπρόεδρος Μπρίντεν, επιδείξατε όλα αυτά τα χρόνια.

Ακολουθούν οι υπογραφές των 32 Αμερικανών Βουλευτών.

Άρωμα Άσίας και Ίεραποστολή

Εξασμένους από εκείνους που δεν θα έπρεπε, ό π. Ίωνας προσπαθεί να καταστήσει γνωστή την Ορθοδοξία μέσω του διαδικτύου σε ολόκληρο τον κινέζικο κόσμο. Εκτός των άλλων, διδάσκει θεολογία αλλά και αρχαία ελληνικά από απόσταση, μέσω της σύγχρονης τεχνολογίας, της οποίας είναι γνώστης ως άριστος του Πολυτεχνείου. Παραθέτω ένα μικρό απόσπασμα από το ιστολόγιό του (blog): www.asianaroma.com. Από εκεί μέσω των συνδέσμων του (our links) θα βρείτε πολλά στοιχεία για τις δραστηριότητές του στην Ταϊβάν.

Ένα μικρό απόσπασμα από το ιστολόγιό του ακολουθεί:

Κάθε χρόνο πηγαίνω στην Σίντζου, την έμπιστη μονική πόλη, να αγιάσω σπίτια, ή Τζοάννα μένει εκεί αλλά και άλλοι πιστοί. Η μόνη εποχή που μπορούσαν ήταν ή εβδομάδα της κινέζικης πρωτοχρονιάς που ήταν άργια. Τό συνδυάσαμε με θεία Λειτουργία. Έχω λειτουργήσει πολλές φορές στην Σίντζου σε σπίτια δεν έχουμε ναό, έχω ένα σακκίδιο, παίρνω τα άγια σκεύη, τό αντιμήνσιο και λειτουργώ σε ένα τραπέζι οπιτιού, τί να κάνω;

Οί άνθρωποι, συνήθως Ρώσοι και Ούκρανοί, συγκεντρώνονται τρομερά. Δεν μπορούν να τό χωνέψουν ότι τό φτωχό σπίτι τους γίνεται ναός. Μαζεύονται με εύλαβεια γύρω από τό τραπέζι, ψέλνουν μαζί...

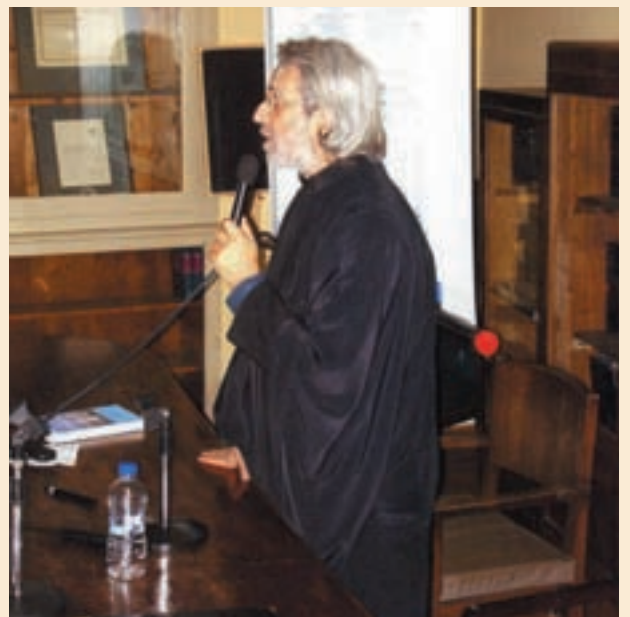
Γιά μένα είναι μεγάλη χαρά, διότι αυτό είναι ή λειτουργία, τό τραπέζι του Κυρίου και γύρω οί άνθρωποι. Αργότερα οί ναοί έγιναν μεγάλοι και δυστυχώς σιγά-σιγά χωρίστηκε τό τραπέζι από τόν λαό, μπήκαν πόρτες, κλειστήκαν όλα, ο εύσεβισμός θερίζει κυριολεκτικά, μέ αποτέλεσμα τό κατάντημα της Ρωσικής Έκκλησίας (πού μεταδόθηκε παλαιότερα στό Άγιον Όρος), να κλείνουν μέ κουρτίνα τό ιερό και έτσι να είναι άθεατος ο ιερέας... να κάνει κάτι σε άλλο δωμάτιο και ο κοσμάκης άπλά να προσκυνάει χωρίς να βλέπει.

Πολλές Ρωσίδες μου είπαν ότι εδώ, στην Άκρη του κόσμου, κατάλαβαν τί είναι ή θεία Λειτουργία... βλέπουν την προσκομιδή, μνημονεύουν τά όνόματά τους, συγκεντρώνονται... (ας μάς... τό επιτρέψουν οί φανατικοί).

Έχει τά κακά της ή φτώχεια μας, αλλά τουλάχιστον λειτουργούμε πρωτοχριστιανικά... Έχω λειτουργήσει σε πολλές πόλεις στην Ταϊβάν: στό Γκάο-Σιόνγκ, στό Τάι-Νάν, στην Τάι-Τσόγκ, στό Μιάο-Λί. Εύχεστε να λειτουργώ πάντα, σε όλη την Ταϊβάν.

Κουβαλάω τό πρόσφορο, τό κρασί (έχω βρει εδώ μου-

Μετά τή Λειτουργία υπάρχει πάντα φαγητό μέ ρωσικές λιχουδιές, άκόμα και βότκα. Είναι χαρά για όλους. Μετά άγιασμός. Παίρνω σβάρνα 5-6 σπίτια. Έμφανίζονται και άνθρωποι που δεν έχουν πατήσει ποτέ στην έκκλησία, είναι μισοάθεοι, ή και άθεοί. Ένας άγιασμός στό σπίτι τους είναι μεγάλο πράγμα

Η φωτογραφία είναι από όμιλία του π. Ίωνά στον Φιλολογικό Σύλλογο «Παρνασσός» τόν Νοέμβριο του 2006, πού οργάνωσε ή Ένωση Έπιστημόνων Άθηνών.

σχάτο κόκκινο καλό), θυματό, όλα. Παρά τή δυσκολία του σάκκου, είναι ή χαρά μου να τόν κρατάω άγκαλιά (μήν τόν χάσω, έχω τά άγια σκεύη), σε άεροπλάνα και λεωφορεία και τραίνα. Οί άνθρωποι δυσκολεύονται να δεχτούν Λειτουργία, θεωρούν ότι είναι τεράστια επιβάρυνση στον παπά. Είδα και έπαθα να τούς πείσω (δέν τό έχω καταφέρει), ότι δέν τούς κάνω χάρη, αντίθετα μου κάνουν χάρη, διότι ή Λειτουργία είναι για μένα ή μεγαλύτερη χαρά της ζωής μου, και θέβαια ή ιεραποστολή άρχίζει και (δέν τελειώνει ποτέ) ολοκληρώνεται μέ τή Λειτουργία. Μετά έρχεται τό κήρυγμα.

Στήν Σίντζου, στό άπολυτικά είπα στην Τζοάννα: «ποιό τροπάριο είπες για τόν Άγιο του ναού»; «Δέν έχουμε ναό», μου λέει, «δέν έχουμε Άγιο». «Έχουμε» της είπα, «εμείς είμαστε ναός, άς λειτουργούμε από δω και από κεϊ. Τό δίλημμα είναι να τόν ονομάσουμε της Άναστάσεως ή τό Γενέσιον της Παναγίας, θά τό λύσουμε αυτό εύκολα... και πιστεύω ότι κάποτε θα δώσει ο Θεός να έχουμε ναό άληθινό...».

για αυτούς, ίσως και πρόληψη, αλλά ο παπάς είναι πολύ βολικός και σκορπίζει τή χάρη του Θεού σε πιστούς και... άπίστους. Μερικοί Κινέζοι φίλοι τους ζητούν και αυτοί άγιασμό και φυσικά πάω με χαρά. Που ξέρεis τί γίνεται... ή χάρη του Θεού ενεργεί μυστικά και σε βάθος χρόνου... [είπαμε τό blog δέν είναι για φανατικούς]. Μετά, τό λεωφορείο του γυρισμού... δουλειά στην Ταϊπέι. Στο λεωφορείο, όπως όλοι, ύπνος...».

Τά στοιχεία του π. Ίωνά είναι τά έξης:

Διεύθυνση:
FR. JONAH MOURTOS
4F., B8, No. 389-12,
Siyuan Rd.,
Sindian City,
Taipei Country 23150
TAIWAN R.O.C.
Τηλ. κινητό:
(00886) 916541401
e-mail:
trintitych@seed.net.tw
Δικτυακός τόπος:
<http://www.theology.cn>
Τραπεζικός λογαριασμός:
ALPHA BANK:
779-002101-053244

Για τήν άντιγραφή:
Μιχάλης
Μανωλόπουλος

Κάτω τα χέρια από το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας, την Τρίτη 24 Φεβρουαρίου, στις 6.30 το απόγευμα, στην πλατεία Κανελλοπούλου (Μετρό Πανόρμου), και σε πορεία προς το ΥΠΕΧΩΔΕ, κατά της «αξιοποίησης»-τσιμεντοποίησης του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδί, καλούν η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί και άλλοι φορείς της περιοχής.

Όπως αναφέρουν στην προκήρυξή τους, «η ελεύθερη έκταση Γουδί, 4.500 στρέμματα αστικού και περιφερειακού πρασίνου, που και στη σημερινή του κατάσταση αποτελεί πνεύμονα οξυγόνωσης και θερμοκρασιακής ισορροπίας, ανάσα για τις γύρω πυκνοδομημένες περιοχές και όλη την Αθήνα, και η οποία, σύμφωνα με τους νόμους 732/77 και 1515/85

και τη μελέτη του Ε.Μ. Πολυτεχνείου, έχει χαρακτηριστεί Μητροπολιτικό Πάρκο, όχι μόνο δεν έγινε Μητροπολιτικό Πάρκο, αλλά κινδυνεύει να καταστραφεί αφού καθημερινά τσιμεντοποιείται».

Η «Επιτροπή Πρωτοβουλίας» και οι υπόλοιποι εκπαιδευτικοί και πολιτιστικοί φορείς ζητούν:

- Την άμεση θεσμοθέτηση και τη διαμόρφωση του χώρου 4.500 στρεμμάτων, σε Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδί, πυκνού και υψηλού πρασίνου, σύμφωνα με τη μελέτη του Ε.Μ.Π., χωρίς εμπορευματοποίηση. Μόνο έτσι θα σταματήσει ο κατακερματισμός και η τσιμεντοποίηση αυτού του τεράστιου σε αξία κοινωνικού αγαθού από κάθε λογής συμφέροντα και «αξιοποιήσεις».

- Να απαγορευτεί κάθε

δομική δραστηριότητα στο Πάρκο Γουδί. Καμμία οικοδομική άδεια να μην εκδοθεί για την ανέγερση νέων κτιρίων, λυομένων και λοιπών εγκαταστάσεων, κατασκευής γηπέδων κ.λπ.

- Να μην εφαρμοστεί το άρθρο του ν. 3688/2008 για την ανέγερση του κτιρίου της Ελληνικής Αστυνομίας.

- Να απομακρυνθεί το θέατρο «Μπάντμιντον» και να ακυρωθεί η σύμβαση παραχώρησής του.

- Να μην ανεγερθεί το Ογκολογικό Νοσοκομείο στην έκταση του Πάρκου Γουδί.

- Να απομακρυνθούν οι εγκαταστάσεις του Ιππικού

Ομίλου, να ξηλωθούν παλαιές και νέες περιφράξεις και να ματαιωθεί κάθε απόπειρα τσιμεντοποίησης του χώρου

Θύμα της «ανάπτυξης» και το πάρκο στην Πατισίων. Άλλο πάρκινγκ και άλλο πάρκο, κ. Ν. Κακλαμάνης...

από οποιονδήποτε δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα.

- Να υποστηριχθεί η προσφυγή φορέων και κατοίκων, η οποία εκδικάζεται στις 6 Μαρτίου 2009 στο Συμβούλιο

της Επικρατείας, για την ακύρωση της σύμβασης με την οποία παραχωρήθηκαν το «Μπάντμιντον» και 20 στρέμματα του περιβάλλοντα χώρου σε ιδιωτική κοινοπραξία, παραβιάζοντας τις δεσμεύσεις της Υπουργικής Απόφασης 83132/31-7-2002, που επέβαλε την απομάκρυνση του «Μπάντμιντον» μετά το πέρας των Ολυμπιακών Αγώνων.

Δεν έχουμε παρά να υποστηρίξουμε την «Πρωτοβουλία», καθώς, όπως επισημαίνει η προκήρυξη των φορέων της, «εάν καταστραφεί (και) αυτός ο χώρος, χάνεται και η ελπίδα για

τους ανθρώπους της περιοχής και της Αθήνας να αποκτήσουν Μητροπολιτικό Πάρκο, γιατί ούτε η περιοχή, ούτε η Αθήνα μπορούν να μετακινηθούν κάπου αλλού, για να βρουν χώρο πρασίνου. Χάνοντας αυτόν το χώρο, χάνουμε και την ανάσα ζωής μας.

»Το μέλλον της πόλης μας θα είναι ζοφερό, αν δεν αξιοποιηθούν οι τελευταίοι μεγάλοι και μικροί ελεύθεροι χώροι, ως χώροι υψηλού πρασίνου, αναψυχής, πολιτιστικής δημιουργίας αλλά και καταφυγής σε περιόδους καύσων και μεγάλων σεισμών.

Θα τους αφήσουμε να καταστρέψουν την πόλη μας, την υγεία μας και των παιδιών μας; Θα αφήσουμε την ελπίδα να χαθεί;».

Ελπίζουμε πως όχι..., απαντάμε εμείς.

Η Κ. Κούνεβα στη δουλοκτητική οικονομία

του Απόστολου Παπαδημητρίου

Η είδηση πέρασε στα ψιλά: Στις 22 Δεκεμβρίου η Κωνσταντίνα Κούνεβα, βουλγαρικής καταγωγής, γραμματέας της Παναττικής Ένωσης Καθαριστριών, επιστρέφοντας από την εργασία της δέχθηκε επίθεση από αγνώστους, που την περιέχυσαν με θειϊκό οξύ (βιτριόλη), με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά στο πρόσωπο και να χάσει την όρασή της από το ένα της μάτι. Νοσηλεύεται ακόμη σε κρίσιμη κατάσταση, καθώς έχει πληγεί και το γαστρικό της σύστημα. Θεωρείται βέβαιο ότι δεν θα μπορέσει πλέον να εργαστεί, μετά την ολοκλήρωση της θεραπείας της.

Κάποια στοιχεία γύρω από το θέμα αξίζει να σχολιαστούν.

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα είναι καθηγήτρια ιστορίας. Οι έντονες οικονομικές ανάγκες, μετά τη μεταπολίτευση στη χώρα της, την ανάγκασαν να μεταναστεύσει, χωρίς φυσικά ελπίδα να βρει εργασία στο αντικείμενο των σπουδών της. Το ίδιο πρόβλημα είχαν από δεκαεπταετίας πολίτες από όλες τις χώρες του Ανατολικού συνασπισμού, όπως Αλβανοί, Ρώσοι, Ουκρανοί, Ρουμάνοι, πτυχιούχοι Πανεπιστημίου. Έλαβαν την απόφαση να θυσιάσουν τη δική τους σταδιοδρομία, προκειμένου να προσφέρουν στα

τέκνα τους την ευκαιρία να σπουδάσουν τα ίδια και να ζήσουν καλύτερη ζωή.

Ενοικιαστές εργαζομένων!

Βέβαια είναι σκληρό το να εγκαταλείψει κάποιος όνειρα για σταδιοδρομία και να αρκαστεί στην εργασία τεχνίτη ή, το χειρότερο, ανειδίκευτου εργάτη. Αν όμως αυτό είναι σκληρό, καθίσταται απάνθρωπο, όταν είναι υποχρεωμένος να εργάζεται κάτω από εξευτελιστικές συνθήκες, όπως σκληρή συμπεριφορά εργοδότη και χαμηλή αμοιβή, η οποία δεν επαρκεί για την κάλυψη στοιχειωδών αναγκών. Και φυσικά δεν υπάρχει κάποιο Ταμείο κοινωνικής προσφοράς, ώστε να καλύπτει εκείνο που η κοινωνική αδικία αποσπά από τον ξένο εργαζόμενο σε πολλές χώρες. Τα λόγια τα μεγάλα για τη στήριξη των μεταναστών βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Βοήθεια αυτοί δεν βλέπουν από πουθενά, καθώς γίνονται βόρα των απληθιστών για κέρδος επιχειρηματιών, μεταξύ των οποίων νέο είδος ανθεί κατά τις τελευταίες δεκαετίες: ενοικιαστές εργαζομένων! Είναι αυτός που εξασφαλίζει εργαζόμενους σε πάσης φύσεως εργολαβικές εταιρείες, προκειμένου αυτές να έχουν το μέγιστο δυνατό όφελος στις εργασίες που αναλαμβάνουν.

Δεν εκτελούν οι μισθωτοί αυτοί σκλάβοι τις πιο σκληρές εργασίες μόνο: είναι και οι πιο άσχημα αμειβόμενοι.

Τα κυκλώματα αυτά βέβαια είναι σε γνώση της Πολιτείας, η οποία όμως σπεύδει να επωφεληθεί. Παραβλέπει το δράμα χιλιάδων συνανθρώπων μας και αποδέχεται να επωφεληθούν από τα «καλά της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας» ακόμη και εργολάβοι που αναλαμβάνουν εργασίες για λογαριασμό διαφόρων ΔΕΚΟ.

Η Κούνεβα πίστεψε ότι αυτό που είχε στερήσει από τους εργαζόμενους το καθεστώς που ανετράπη στη χώρα της, το δικαίωμα του συνδικαλιστικού δηλαδή, βρισκόταν σε πλήρη άγνοια στη χώρα μας. Γι' αυτό και έσπευσε να οργανωθεί, προκειμένου να πετύχει για την ίδια και τις άλλες εργαζόμενες σε εταιρείες καθαρισμού καλύτερες συνθήκες εργασίας και λιγότερο άδικη αμοιβή. Αυτό όμως την κατέστησε ανεπιθύμητη στους «εκκληκτούς» επιχειρηματίες, οι οποίοι αποφάσισαν την εξόντωσή της. Φυσικά, καθώς πρέπει «κύριοι» δεν προβαίνουν σε εγκλημα-

τικές ενέργειες. Σήμερα οι υποθέσεις αυτές διεκπεραιώνονται με επαγγελματίες εγκληματίες, οι οποίοι έναντι καλής αμοιβής, κατά πολύ καλύτερης των σύγχρονων αθλήτων, αναλαμβάνουν να θέσουν εκτός μάχης, όποιον ενοχλεί τα αφεντικά! Απειλές στην αρχή για συμμόρφωση, ξύλο στη συνέχεια, για να καταλήξουν στον τραυματισμό ή στο έγκλημα, ανάλογα με την «επικινδυνότητα» του θύματος.

Μία επίσκεψη δεν αρκεί

Η κοινωνία μας πορεύεται σε δρόμο που χάραξαν άλλοι πριν από εμάς. Ίσως ιστορία ανάλογη αυτής της Κούνεβα να έχει γίνει από ετών ταίνια του Χόλιγουντ, που προβάλλει στην οθόνη κάθε μορφής εγκληματικότητα στη «θαυμάσια» αυτή χώρα, την προστάτιδα της «ελευθερίας» και των «δικαιωμάτων» των πολιτών. Ίσως πολλές παρόμοιες περιπτώσεις στα αστικά κέντρα να μην έχουν καταλήξει στο δράμα της Κούνεβα, επειδή τα θύματα αναγκάστηκαν να αποδεχθούν τη «μόρα» τους.

Γράφηκε ότι τη βαριά τραυματισμένη Κωνσταντίνα επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος. Πολύ καλή η χειρονομία, αλλά χρειάζεται εκδήλωση μεγαλύτερης αγάπης.

Ο ιερός Χρυσόστομος, υπερασπιζόμενος τους φτωχούς και καταφρονεμένους της Βασιλεύουσας, προκάλεσε τη μήνη της εξουσίας, εξορίστηκε και πέθανε στην εξο-

ρία. Ο Άγιος αυτός της Εκκλησίας μας ζητά μιμητές του στις ημέρες μας. Μόνο σαν τους

βρει, θα φραγεί το απύλωτο στόμα των επικριτών της Εκκλησίας.

Σωφρονιστικοί υπάλληλοι Πάτρας: «Λες και είμαστε σκλάβοι...»

Το ότι η κατάσταση στις φυλακές είναι κάτι παραπάνω από απάνθρωπο, το γνωρίζουμε από την περασμένη εξέγερση των κρατουμένων. Το ότι όμως δεν υπάρχει μέριμνα ούτε για τους στοιχειώδεις κανόνες υγιεινής και καθαριότητας και ότι οι Διευθυντές φέρονται και στους εργαζόμενους στις φυλακές σαν να είναι και αυτοί φυλακισμένοι, δεν μπορούσαμε να το φανταστούμε. Από εργαζόμενους στις φυλακές Πατρών λάβαμε επιστολή, όπου περιγράφεται μια κατάσταση τουλάχιστον εξωφρενική, με ευθύνη και της τοπικής διεύθυνσης. Τα σχόλια περιπετούν:

Αξιότιμοι κύριοι,

Είμαστε νέοι εργαζόμενοι στο χώρο της Κλειστής Φυλακής Πατρών, άνθρωποι που όλοι μας έχουμε κάνει σπουδές, κυρίως στην ανωτάτη εκπαίδευση, και που λόγω της υποαπασχόλησης και της ανεργίας είχαμε υποβάλει τα χαρτιά μας εδώ και ένα χρόνο και προσληφθήκαμε τελικά ως σωφρονιστικοί υπάλληλοι στην Πάτρα. Δεν περιμέναμε να βρούμε τέτοια κατάσταση, γιατί όλοι μας λίγο ή πολύ και σε εργοστάσια έ-

χουμε δουλέψει και τετραωρίτες κ.λπ.

Παρόλο που είμαστε τελείως ανεκπαιδευτοί, προσπαθούμε με βάση το συναίσθημα να βοηθήσουμε στην καθημερινή διαβίωση των κρατουμένων. Ό, τι και εάν έκαναν, πάνω από όλα είναι άνθρωποι που χρήζουν τουλάχιστον το σεβασμό των στοιχειωδών τους δικαιωμάτων.

Εμείς ως εργαζόμενοι, εκτός του ότι είμαστε αναγκασμένοι να υποφέρουμε από τη μόνιμη (που ούτε κτήνη δεν μπορούν να υποφέρουν) δυσωδία, να κάνουμε κυριολεκτικά «σπάλο» ανάμεσα σε σάπια φαγητά, σκουλήκια, ποντίκια και κολλημένες ακαθαρσίες μνηών, πατώντας πάνω σε ένα μαύρο ζελέ βρωμιάς, το χειρότερο όμως όλων είναι το μεσαιωνικό, απαράδεκτο ωράριο εργασίας, δηλαδή να μην παίρνουμε ούτε λεπτό μετά από νυχτερινή εργασία. Κάτι που δεν συμβαίνει σε κανέναν άλλο εργασιακό χώρο.

Σωφρονιστικοί Υπάλληλοι Κ. Φ. Πατρών

Υ.Γ.: Δεν δίνουμε τα ονόματά μας γιατί φοβόμαστε μη βρεθούμε μετατιθέμενοι εκδικητικά.

Μειονότητες κρατίδια

του Άγγελου
Δακουτρού

Με έκπληξη είδαμε την υπουργό εξωτερικών κα Ντόρα Μπακογιάννη, μιλώντας ως προεδρεύουσα του ΟΑΣΕ, να δηλώνει ότι πρέπει να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή πορεία του Κοσσοβού. Το ερώτημα είναι πώς γίνεται η υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος, χώρας που δεν έχει αναγνωρίσει ως κράτος το Κοσσοβό και δεν είναι σίγουρο ότι θα το αναγνωρίσει, να δηλώνει ότι πρέπει το κράτος αυτό να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι αντιφάσεις της εξωτερικής μας πολιτικής μερικές φορές ξεπερνούν κάθε φαντασία. Το ότι δεν αναγνωρίζουμε ως κράτος το Κοσσοβό δεν είναι ο μοναδικός λόγος απορίας μας για τη στάση της κας Μπακογιάννη. Η συμπαράσταση στη φίλη χώρα Σερβία, της οποίας είναι έδαφος και ιστορική για το σερβικό λαό περιοχή, αλλά και δικό μας εθνικό λόγοι επιβάλλουν να είμαστε περισσότερο επιφυλακτικοί. Εάν δεχθούμε την ανεξαρτητοποίηση περιοχών, όπου κατοικεί κατά πλειοψηφία μια μειονότητα, αυτό θα αποτελέσει αρνητικό προηγούμενο και για την αναγνώριση της τουρκοκρατούμενης Κύπρου ή ακόμη και κίνδυνος για τη θράκη.

Το αντιφατικό της δήλωσης της κας Μπακογιάννη φαίνεται και στις πρόσφατες συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπου όλοι οι Έλληνες ευρωβουλευτές καταψήφισαν το ψήφισμα για την ευρωπαϊκή πορεία του Κοσσοβού, στο οποίο υπήρχε η προτροπή για αναγνώριση του από τις χώρες που δεν το έχουν πράξει. Επιπροσθέτως, στον ΟΗΕ η Ελλάδα υποστήριξε το αίτημα της Σερβίας, που εγκρίθηκε τελικά, να παραπέμψει το ζήτημα της αναγνώ-

ρισης του Κοσσοβού στο Διεθνές Δικαστήριο.

Εν τέλει, η πρόωθη ανεξαρτητοποίηση σε μειονοτικές περιοχές είναι μια πάγια πολιτική των ΗΠΑ, στη λογική του «διαίρει και βασίλευε». Η πολιτική αυτή τελευταία αποδεικνύεται «μπούμεραγκ» για τις ίδιες τις ΗΠΑ με το θέμα της υποστήριξης από τη Ρωσία ως ανεξαρτήτων κρατών της Αμπχαζίας και Ν. Οσετίας, που ανήκαν στην Γεωργία. Πέραν τούτου, σε αρκετά ευρωπαϊκά κράτη εκκρεμεί η διεκδίκηση ανεξαρτησίας από μειονότητες ενώ και αρχίζει παρόμοιο πρόβλημα στο έδαφος των ΗΠΑ με τους Ινδιάνους.

Οι ινδιάνικες φυλές Σιού και Ντακότα, στις βόρειες Πολιτείες των ΗΠΑ, κατήγγειλαν μονομερώς τη μη εφαρμογή των συμφωνιών με την κυβέρνηση και ανακήρυξαν περιοχές που βρίσκονται σε πέντε βόρειες Πολιτείες ως ανεξάρτητα κρατίδια. Κάλεσαν αρκετές περιοχές να αναγνωρίσουν την ανεξαρτησία τους και θα προχωρήσουν στην έκδοση ξεχωριστών διαβατηρίων. Μην ξεχνάμε ότι οι Ινδιάνοι είναι αυτόχθονες και το αίτημά τους είναι καθ' όλη δίκαιο. Για πολλά χρόνια η κυβέρνηση των ΗΠΑ τους δίνει υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα και οι Ινδιάνοι είναι αποφασισμένοι να διεκδικήσουν την ανεξαρτησία τους με οποιονδήποτε τρόπο.

Ας μη σπεύδουν λοιπόν οι ΗΠΑ να ωθούν τις μειονότητες σε ανεξαρτητοποίηση, γιατί το θέμα άρχισε να λειτουργεί εναντίον τους —αλλά για αυτό ασυμπίστολα εκείνοι. Το υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος, όμως, δεν είναι καιρός να αρχίσει να χαράζει μια διαχρονική διακομματική, κατά το δυνατόν, στρατηγική, με βάση τα πάγια συμφέροντα της χώρας και να μην άγεται και φέρεται όπου το καλεί ο υπερατλαντικός «σύμμαχος»;

της Μαρίας
Μπινιάρη

Η Αζίζα Αμπντιρασούλοβα είναι μία από τις πολλές ευτυχώς άγνωστες ατρόμητες μαχήτριες του καινούριου αιώνα, στήριγμα για εργαζόμενους, μειονότητες, μετανάστες εργασίας και γενικότερα κάθε αγωνιζόμενης ψυχής για μια θέση στον ήλιο. Δίνει μάχες για την αδικία και τους αδικημένους, για τα αυτονόμα και με αίμα κερδισμένα εργασιακά κεκτημένα, θυσιάζοντας τα απαραίτητα —ξεκούραση ηρεμία οικογενειακή γαλήνη— και βάζοντας σε ποικίλους κινδύνους ακόμα και μέλη της οικογενείας της. Η πατρίδα της, το Κιργκιστάν, ανήκει στα κράτη της άμεσης εκμεταλλευτικής ζώνης για ΗΠΑ, Ρωσία και όχι μόνο. Προσπαθούν οι πολίτες αυτής της χώρας, μετά την ανεξαρτησία της από την τότε Σοβιετική Ένωση το 1991, να κρατηθούν στα πόδια τους. Η γεωγραφική θέση του κράτους τους, τα επί δεκάδες χρόνια ατελείωτα σχέδια οικονομίας και μια ανεπαρκής υποδομή κάνουν τα προβλήματα της χώρας τεράστια. Η χώρα αυτή εξαγεί μαλλί και ηλεκτρική ενέργεια και προσελκύει επενδύσεις από Κινέζους επιχειρηματίες, Αμερικανούς, Γερμανούς και Ρώσους.

Ελπίδα των απελπισμένων

Μπισκέκ: η πρωτεύουσα του Κιργκιστάν. Σε ένα ημιτελές κτίριο διαμονής εργατών μιας εγκαταλελειμμένης βιομηχανίας κρέατος, μαζεύουν τα διεσπαρμένα φτωχοπράγματα τους παράνομοι μετανάστες —περίπου τριάντα οικογένειες— μέσα στο κρύο του Φλεβάρη, οι περισσότεροι με μικρά παιδιά.

Η μόνη τους ελπίδα είναι η Ασίζα Αμπντιρασούλοβα, «η τελευταία ελπίδα των απελπισμένων» στην κεντρική Ασία.

Όλη την ημέρα είχε αναλωθεί σε έναν αγώνα δρόμου από υπηρεσία σε υπηρεσία, για να καταφέρει να στεγάσει ομαδικά αυτές τις τριάντα οικογένειες, τα παιδιά των οποίων φιλοξενού-

ΑΖΙΖΑ ΑΜΠΝΤΙΡΑΣΟΥΛΟΒΑ

Η τελευταία ελπίδα των απελπισμένων στο Κιργκιστάν

σε μαζί με τα πέντε δικά της στο δωμάτιο που μένει. Είναι η ιδρύτρια από το 2003 της μη κυβερνητικής οργάνωσης «Η Δάδα του Αιώνα».

Ακούραστη εργάτρια για τα δικαιώματα των φυλακισμένων, φροντίζει για τις οικογένειές τους όλη την περίοδο της ποινής τους μέχρι της τελικής επανένταξής τους στην κοινωνία.

Στις φυλακές του Κιργκιστάν, ακόμη υπάρχουν φυλακισμένοι ακτιβιστές για

τάμι, που ήταν μερικά μέτρα πιο πέρα. Ήταν χειμώνας και το χοντρό παλτό που φορούσα με γλίτωσε από σπασίμο ή ραΐσμα από τις κλωτσιές. Οι διαβάτες που έβλεπα ήταν τρεις Ρώσοι, που κατάλαβαν τι γινόταν και άρχισαν να συμπεριφέρονται με εκείνους, έτσι ώστε να μου δοθεί χρόνος να φύγω όπως μπορούσα. Από τότε ποτέ δεν προχωρώ χωρίς να κοιτάζω στα πλάγια ή να αφουγκράζομαι το βηματισμό όποιου έρχεται

πίσας», είχε πει σε μια συνέντευξή της, «πέτυχε μόνο να αλλοιάξει το όνομα του προέδρου της χώρας. Όλα τα άλλα, όσα αφορούν την εργασία, τα δικαιώματα και την υποστήριξη των νέων, παραμένουν ίδια και μάλλον κλίνουν προς το χειρότερο.

Πέντε εκατομμύρια άνθρωποι σε χώρα με φοβερό ορυκτό πλούτο (κοιτάσματα χρυσού) και είμαστε, ειδικά στην περιφέρεια, εκατό χρόνια πίσω στο θέμα των αναγκών παροχών για τη καθημερινότητά μας».

Η πρώτη κόρη της, δημοσιογράφος σήμερα, αλλά και η μικρή, που φοιτά στο τελευταίο έτος της Νομικής, βρίσκονται πάντα σε φοβερή αγωνία για το τι θα συμβεί μέχρι το τέλος κάθε μέρας, επίθεση ή βίαιη συμπλοκή σε βάρος της ακεραιότητας και της ζωής της μητέρας τους.

Η δικαιοσύνη θα νικήσει!

Το 2008 η οργάνωσή της πήρε 350.000 δολάρια από το «Εθνικό Κληροδότημα για Δημοκρατία» του Αμερικανικού Κογκρέσου και 65.000 ευρώ από το Ολλανδικό NGO Hives.

Την ονομάζουν και «Μητέρα του Έθνους» και παραμένει σύμβολο για την ελεύθερη Κιργκιστανή γυναίκα.

Αν και μουσουλμάνα στο θρήσκευμα πολλές φορές στήριξε χριστιανικές μικρές κοινότητες υπό διωγμόν, γιατί είναι ακλόνητο «πιστεύω» της, «πως η δικαιοσύνη θα νικήσει, αλλά αυτό χρειάζεται δουλειά από όλους, ομόνοια και αποφασιστικότητα για οποιοδήποτε θυσίες μέχρι να αρχίζει έστω και αμυδρά να αλλοιάξει λίγο το τοπίο».

αντικυβερνητική συμπεριφορά στην πάλη Σοβιετική Ένωση. «Αθροισμένες υποσχέσεις... Από την επανένσταση της Τουλίπας το 2005, όταν διαδηλωτές επιτέθηκαν στον Ασκάρ Ακάεφ τον Μάρτιο εκείνου του χρόνου —εποχή που είχαν γίνει και οι αμφισβητούμενες Εκλογές—, «οι συλληφθέντες σπάζουν ακόμα στις φυλακές», δήλωνε σε συνέντευξή της η Αζίζα τότε.

Τα τελευταία οκτώ χρόνια έχει συλληφθεί οκτώ φορές, χωρίς πόσες δίκες έχει περάσει, σε πόσες ειρηνικές πικετοφορίες έχει πάρει μέρος, πόσες απεργίες πείνας έχει κάνει και σε πόσες διαδηλώσεις ξυλοκοπήθηκε.

Παρακρατική βία

Να πώς περιγράφει η ίδια μία από τις συλληψεις της:

«Ήταν σούρουπο· δύο νέοι άντρες με ακολούθησαν σε πολύ μικρή απόσταση. Κάποια στιγμή βρέθηκαν μπροστά μου και με κοιτούσαν επίμονα, σαν να ήθελαν να με αναγνωρίσουν. Μου έριξαν ταυτόχρονα μια κλωτσιά και με έριξαν κάτω. Έβαλα δυνατές φωνές, γιατί κάποιοι διαβάτες φαίνονταν στην αντίθετη πλευρά του δρόμου· φοβόμουν μήπως με σπρώξουν με τα πόδια τους και με έριχναν στο πο-

από πίσω μου».

Ο σύζυγος της Αζίζας ο Γιανουστάκ Αμπντιρασούλοφ, απήχθη χωρίς «λόγο» από το σπίτι του από αγνώστους. Τον πήγαν κάπου στα προάστια και τον έδειραν. Την ίδια μέρα η Αζίζα βοηθούσε τους εργαζόμενους στους σιδηροδρόμους να οργανώσουν τη διαμαρτυρία τους, καταγράφοντας και συζητώντας μέχρι το πρωί τα αιτήματά τους. Την επόμενη μέρα η πρώτη της κόρη, έντεκα χρονών, μπήκε στο νοσοκομείο, γιατί, όπως προέκυψε από την ανάλυση, κάποιο αυτοκίνητο έπεσε απάνω της επίτηδες.

Πηγή δεινών αντί πλούτου ο χρυσός!

«Η Επανάσταση της Του-

Κυκλοφόρησε το νέο διπλό τεύχος του περιοδικού με εκτενές αφιέρωμα «Χριστιανοί και Πολιτική», το οποίο κοσμείται με έργα του Cerezo Barredo.

Την κεντρική διάθεση του περιοδικού έχουν οι εκδόσεις «Αρμός».

Συνδρομές στο:
6932214189.

Άγγελος Δακουτρού
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
(πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Μητροπολίτου ΣΟΥΡΟΥZ ANTHONY BLOOM

Ο θάνατος ως κέρδος

Στις σελίδες του βιβλίου αποκαλύπτεται το μυστήριο της γέννησης του Σωτήρα, μέσα από τη βαθιά σκέψη ενός σπουδαίου πνευματικού ανθρώπου.

Όπως αναφέρει ο συγγραφέας, «ο θεός μάς αποκάλυψε το μεγαλείο του ανθρώπου. Το γεγονός ότι ο Χριστός έγινε άνθρωπος ήταν, είναι και θα παραμείνει

για πάντα μια ένδειξη ότι ο άνθρωπος είναι τόσο πελώριος, τόσο μυστηριώδης βαθύς, ώστε όχι μόνον μπορεί να περιέχει —ως ναός— τη θεία παρουσία, αλλά μπορεί και να ενωθεί με τον Θεό».

Και προσθέτει: «Ο Χριστός ζει και πεθαίνει για τον καθένα μας, δεν τον ενδιαφέρουν οι μάζες, αλλά ο κάθε άνθρωπος».

(εκδόσεις «Εν Πλω»)

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΖΩΪΟΠΟΥΛΟΣ

Θεόφιλος, ο ιδιοφυής σαλός

Ο συγγραφέας καταγράφει και σχολιάζει μια διάσταση στο έργο του Θεόφιλου, την αγροτική, η οποία δεν έχει επαρκώς προβληθεί.

Παρατηρώντας προσεκτικά ορισμένους από τους «αγροτικού χαρακτήρα» πίνακές του και εστιάζοντας στο πώς επιλέγει το θέμα, πώς το αντιλαμβάνεται, πώς το δουλεύει στο

μυαλό του και το πώς αποτυπώνει στο πανί, αποδεικνύει ότι ο αθαυροίσιμος γυρολόγος, ο παλαβός, όπως τον έλεγαν, διέθετε συγκροτημένη σκέψη και διεισδυτική ματιά.

Επιπρόσθετα εγγίζει και άλλα θέματα, που συνθέτουν την όλη προσωπικότητα και καλλιτεχνική φυσιογνωμία του ιδιοφυούς σαλού.

(εκδόσεις «Αρμός»)

αρχιμανδρίτη ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΙΛΙΦΗ

Ιερά Μονή Πεντέλης και Ορθόδοξος Μοναχισμός

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου ο π. Τιμόθεος αναφέρεται στα ιστορικά στοιχεία, που αφορούν την ίδρυση και εξέλιξη της Μονής.

Στο δεύτερο μέρος εκθέτει

σε βάθος το διαχρονικό θέμα του Ορθόδοξου Μοναχισμού στον σύγχρονο κόσμο, με βάση τις αρχές του Ευαγγελίου και τη διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας.

(έκδοση του ίδιου)

Π.Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Τό σύντομον Ευαγγέλιον Οί έπτά Καθολικές Έπιστολές μεταφρασμένες καί σχολιασμένες

Στό νέο αυτό βιβλίο του ό γνωστός συγγραφέας καί λογοτέχνης Παναγιώτης Μ. Σωτήρχος παρουσιάζει τις έπτά Καθολικές Έπιστολές της Καινής Διαθήκης στό πρωτότυπο καί σέ πιστή μετάφραση καί μέ πολλά άγιοπατερικά σχόλια καί άλλα βοηθητικά κείμενα, πού χειραγωγούν τόν άναγνώστη νά γνωρίσει όλη τήν άποκαλυφθείσα άλήθεια της σωτηρίας του ανθρώπου. Διότι οί έπτά Καθολικές Έπιστολές, κατά τόν άγιο

Νικόδημο τόν Άγιορείτη, ό όποιος τις έρμήνευσε άναλυτικώς, περιλαμβάνουν «όλον τό πλάτος της θεωρίας καί όλον τό μήκος της πράξεως» της έν Χριστώ ζωής, πού είναι οί προϋποθέσεις για τή σωστή πορεία του πιστού.

Διαβάστε τό «Σύντομον Ευαγγέλιον» καί θά βρείτε σέ αυτό τό πιο πολύτιμο βοήθημα στίς σκοτεινές ημέρες πού ζούμε.

(εκδόσεις Παπαδημητρίου, Άθήναι 2008)

«Άδειασαν τα χωριά μας, άλλαξαν οι άνθρωποι»

Αφορμή για να γράψω τις παρακάτω σκέψεις μου ήταν ένας έντονος διάλογος σε μια ομήγυρη φίλων εκπαιδευτικών, που ο καθένας διαφωνούσε και απέρριπτε με ευκολία τα επιχειρήματα του άλλου σχετικά με την αύξηση του πληθυσμού των πόλεων και την εγκατάστασή του στα πλησιέστερα αστικά, κέντρα.

Η φυγή μας από τις πατρογονικές εστίες και η διαμονή μας στις πλησιέστερες πόλεις, άλλαξε και διαφοροποίησε την ομαλή και ευλογημένη χωροταξική κατανομή των συνανθρώπων μας, με αποτέλεσμα να αδειάσουν και να ερημώσουν τα νοσταλγικά χωριά της περιοχής μας και όχι μόνο.

Εγκαταλείψαμε το καθαρό και υγιεινό περιβάλλον, την απλή φύση, τα δασωμένα βουνά των χωριών μας και συνωστίζομενοι στο υποβαθμισμένο στενόχωρο διαμερισμάκι των 50 τ.μ. πλημμονήσαμε την απλότητα του βίου μας.

Κοινό και λίαν ανησυχητικό το φαινόμενο να ανταμώνουμε στο ασάνερ «με τον διπλανό μας» και να μη μιλιόμαστε...! Να περιμένουμε πότε θα κάνει τον παραμικρό θόρυβο, την ώρα της κοινής ψυχίας, «για να τον παρατηρήσουμε...!» Ζούμε έντονα και αμφισβητούμε τις διαχρονικές αξίες της αγάπης και της συνεργασίας, που μας κληροδότησαν οι αγράμματοι αλλά απλοί πρόγονοί μας. Ο εγωισμός και η υπερηφάνεια μάς κα-

τέστησαν υποστηρικτές και γνώστες επί παντός επιστητού. Συνηθίσαμε να μην ακούμε τους άλλους...! Συζητάμε, αλλά συνήθως δεν καταλαβαίνομαστε. Γίνουμε νευρικοί.

Δεν παραδεχόμαστε καμμία άλλη γνώμη και άποψη, εκτός από τη δική μας. Συζητάμε στα καφενεία και σε άλλους κλειστούς χώρους έντονα, ενίοτε δε και πεισματικά, ενώ προσπαθούμε να πείσουμε την ομήγυρη ότι η δική μας

άποψη είναι η καλύτερη, η σωστότερη. Η σιωπή και η ολιγολογία ξεχάστηκε. Βιώνουμε την καθημερινότητα με ένταση. Τρέχουμε, αντί να βαδίζουμε. Μιλάμε και κουβεντιάζουμε πολύ. Συνήθως απορρίπτουμε την άλλη άποψη. Νομίζουμε ότι για όλα έχουμε το αλάθητο!

Έτσι κληρονομούμε και στη νέα γενιά, στα παιδιά μας, έναν νέο τύπο Έλληνα, που τα θέλει όλα δικά του. Να μην κοπιάζει και να απολαμβάνει τα καλύτερα και τα ακριβότερα υλικά αγαθά. Να αλληθωρίζουμε όλοι μας στο ακριβότερο αυτοκίνητο, στο μεγαλύτερο και κεντρικότερο διαμέρισμα ή κατάστημα, στην αγορά πολλών και εκλεκτών διατροφικών. Χαλάσαμε την οικογενειακή και ατομική υγεία με την πολυφαγία μας!

Αμφισβητούμε και αγνοούμε την ευλογημένη και υγιεινή αusterία και ολιγάρκεια.

Η οικονομική κρίση στην πατρίδα μας και σε όλον τον κόσμο οφείλεται και στον αλλόλογο ευδαιμονικό καταναλωτισμό μας. Παράγουμε 5 και τρώμε για 8. Ποιος θα αναπληρώσει τη διαφορά;

Καλή είναι η πρόοδος και η τεχνολογία...

Καλύτερη όμως πρέπει να είναι η απλότητα του βίου μας!

Κοίλα Κοζάνης 27.1.2009
Ευθύμιος Σκρέκας

Χριστιανική Δημοκρατία

Αγαπητοί αδελφοί, διαβάσαμε στη «Χριστιανική» την απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής για τη δημιουργία επιτροπής Ευρωεκλογών που θα μελετήσει το θέμα της συμμετοχής της Χ.Δ. στις Ευρωεκλογές.

Θα μας επιτρέψετε λοιπόν να παρουσιάσουμε και εμείς τις απόψεις μας πάνω στο θέμα των Εκλογών γενικά και της συμμετοχής της Χ.Δ. σε αυτές.

Από χρόνια παρακολουθούμε τις επανειλημμένες συμμετοχές της Χ.Δ. σε Εκλογές, είτε αυτόνομα είτε σε συνεργασία με άλλους, κατά τις οποίες δεν βρήκαν ανταπόκριση στο λαό, παρ' όλο που η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων είναι ορθόδοξοι χριστιανοί και ένα με-

γάλο μέρος από αυτούς θρησκευεί συνειδητά. Και γεννάται το ερώτημα: γιατί οι συνειδητοί χριστιανοί δεν ψηφίζουν χριστιανικό κόμμα;

Κατά την ταπεινή μας γνώμη, αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όλοι σχεδόν οι Έλληνες, και μαζί και οι συνειδητοί χριστιανοί, στο θέμα της πολιτικής έχουν σύνδρομο και είναι προσκολλημένοι σε αυτά, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να απομακρυνθούν από το κόμμα που ψήφισε ο πατέρας τους και στη συνέχεια ψηφίζουν και οι ίδιοι. Τα βασικότερα σύνδρομα είναι το αριστερό και το δεξιό, που εντοπίζονται ειδικότερα σε κάποιο από τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα. Και έτσι ο ψηφοφόρος δεν μπορεί να ψηφίσει ένα κόμμα, έστω και

χριστιανικό, που βρίσκεται έξω από το προσωπικό του πολιτικό σύνδρομο.

Αν θέλουμε λοιπόν να έχουμε κάποια επιτυχία σε Εκλογές και να εκλέξουμε αντιπροσώπους που θα φέρουν τις αλήθειες του Χριστιανισμού μέσα στο Κοινοβούλιο, θα πρέπει να απαλλαγούμε από τα σύνδρομα αυτά, πρώτα εμείς, και στη συνέχεια να προσπαθήσουμε να τα βγάλουμε και από τους συνειδητούς χριστιανούς.

Και νομίζουμε ότι, για να πραγματοποιηθεί σήμερα το εγχείρημα αυτό με επιτυχία, μόνο ένας τρόπος υπάρχει. Να ψάξουμε και να βρούμε όλους του συνειδητούς χριστιανούς πολιτικούς και να κάνουμε προσπάθεια να τους ενώσουμε σε μια νέα

πολιτική κίνηση, ανεξάρτητα από το πολιτικό κόμμα στο οποίο ανήκαν μέχρι τώρα. Και παράλληλα όλοι μαζί θα πρέπει να αρχίσουμε εκστρατεία ενημέρωσης του τύπου και των ηλεκτρονικών μέσων, ώστε να πείσουμε τους χριστιανούς να απαλλαγούν από τα πολιτικά σύνδρομα, που τους κρατούν δεμένους στα διάφορα πολιτικά κόμματα.

Σήμερα, που όλα σχεδόν τα πολιτικά κόμματα έχουν απαξιωθεί στη συνείδηση του λαού, νομίζουμε ότι η προσπάθεια αυτή έχει μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας.

Με αδελφικούς χαιρετισμούς,
Βέγγυς Αντώνης
Μηλίγγος Χρήστος
Λευθεριώτης Βασίλης

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα
της
Στεγανότητας
Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπítια, πολυκατοικίες, κτίρια σε ταράτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παιδιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

Ἐν μέσῳ, λοιπόν, τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ἀναταραχῆς τὸ Εὐαγγέλιον δέν δύναται νά ὁμιλήσῃ πρὸς τόν «κόσμον», ἂν δέν ὁμιλήσῃ καί πρὸς τήν χριστιανοσύνην ὡς ἱστορικὴν πραγματικότητα.

Σάββας Ἀγουρίδης, «Τὸ Εὐαγγέλιον καί ὁ σύγχρονος κόσμος» (1970)

Πόσο μακριά είναι η διεθνής επιτήρηση;

Του
ΗΡΑΚΛΗ
ΚΑΝΑΚΑΚΗ

Κοινωνίες ομοιογενείς, ταξικά ενιαίες και αδιαίρετες δεν υπάρχουν. Οι κοινωνίες συγκροτούνται από ομάδες των οποίων οι επιδιώξεις και τα συμφέροντα διαφέρουν.

Γι' αυτό και είναι αναπόφευκτες οι αντιθέσεις και οι συγκρούσεις αλλή και θεμιτές, όταν διορθώνονται αδικίες, που το ίδιο το κοινωνικο-οικονομικό σύστημα δημιουργεί και παράγει.

Ωστόσο, μια κοινωνία μπορεί να έχει πλούσιο παρελθόν, αλλή το παρόν και το μέλλον της είναι αμφίβολο, όταν στερείται θεσμικής και οικονομικής σταθερότητας. Το δε δημόσιο συμφέρον αγνοείται και παραβλέπεται προκλητικά, όταν βρίσκεται σε ακήρυκτο εμφύλιο με τον εαυτό της: όταν οι επαγγελματίες της τάξης, που κάθε μία έχει τη δική της σκληρή πραγματικότητα και αλήθεια, αλληλοπεριφρονούνται. Βιαιοπραγεί η μία εναντίον των υπολοίπων. Διεκδικεί το δίκιο της με τρόπο που στρέφεται κατά της υπόλοιπης κοινωνίας.

Η Ελλάδα ανήκει σε αυτές που χαρακτηρίζονται από θεσμική απαξία, έλλειψη πολιτικής και κυβερνητικής υπευθυνότητας και πολυδιάσπαση του κοινωνικού της ιστού, γι' αυτό και βρίσκεται ένα βήμα πριν από την υποδούλωσή της σε διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς.

Οι άθλιοι πολιτικοί μας, αντί να συνεννοηθούν, για να πετύχουν ανάσχεση της κατάφωρης κοινωνικής αποσύνθεσης και της επερχόμενης καταστροφής, αντί να δουν με ποιους όρους θα δώσουμε τη μάχη της επιβίωσης μέσα στην κρίση και πώς θα ετοιμαστούμε, για να διεκδικήσουμε με πιθανότητες επιτυχίας το «αύριο», που θα ανατείλει μετά την κρίση, νοιάζονται για το «τι θα γίνουν». Νοιάζονται οι μιν για τη διατήρηση, οι δε για την άλωση και τη νομή της εξουσίας.

Κανακεύουν, ψηφοθηρούν, μοιράζουν κεφάλαια που δεν υπάρχουν, για να εξασφαλίσουν την παρασιτική τους ύπαρξη, χωρίς να αγγίζουν την ουσία των προβλημάτων.

Αυτό είναι το πολιτικό τους παράδειγμα. Το καλούπι της πολιτικής τους συμπεριφοράς. Το είδαμε και τελευταία στις αγροτικές κινητοποιήσεις, οι οποίες (όπως και οι καταλήψεις μαθητών και φοιτητών) έχουν εθιμικό χαρακτήρα και συγκεκριμένο τελετουργικό.

Οι αγρότες πήραν ένα διόλου ευκατοφρόνητο ποσό, αντίσως καταμετρημένο, σύμφωνα με την εντοπιότητα των υπουργών που συναποφάσισαν τα μέτρα και την πελατειακή ισχύ αγροτοπατέρων και τοπικών παραγόντων, αλλή «κουβέντα για την ταμπακέρα»... Τα μεγάλα ζητήματα, που οδηγούν στο ξεκλήρισμα και στη φτώχεια την αγροτιά, παραπέμφθηκαν «στις καλές δυνάμεις». Και ποια είναι αυτά;

1. Η αναδιάρθρωση των καλλιέργειών σε προϊόντα ανταγωνιστικά, υψηλής ποιότητας, με εγχώρια και διεθνή ζήτηση και τιμές.

2. Η ανεξέλεγκτη δράση των καρτέλ των γεωργικών εφοδίων, που ανεβάζουν το κόστος παραγωγής.

3. Οι μεσάζοντες, οι αλυσίδες των σούπερ-μάρκετ και οι μεγάλες αγροτοβιομηχανικές επιχειρήσεις, που έχουν τον έλεγχο της παραγωγής και της διανομής, με αποτέλεσμα να έχουν μετατρέψει τους αγρότες σε δουλοπάροικους.

4. Η δημιουργία νέας αγροτοσυνεταιριστικής δομής, η οποία θα μεταποιεί, θα τυποποιεί και θα διαφημίζει. Θα συναλλάσσεται με το εμπόριο και τη βιομηχανία ως αξιόπιστος και ισχυρός διαπραγματευτικός εταίρος. Θα συνεργάζεται και θα σφουρηλατεί σχέσεις συνεργασίας και εναρμόσις πρακτικών και δράσεων με τις καταναλωτικές κινήσεις και ενώσεις.

Ο κύκλος των συνεταιρισμών, όπως τους ξέρουμε τουλάχιστον, έχει κλείσει. Οι λίγες λαμπρές εξαιρέσεις στους 7.000 που υπάρχουν το επιβεβαιώνουν.

Η αγροτική οικονομία θα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και το αδιέξοδο των οδοφραγμάτων θα ελκύει και θα γοητεύει, όσο δεν αντιμετωπίζονται με γενναιότητα και ειλικρίνεια.

Ο ουρανός κόβεται από τα σκιερά των πολυκατοικιών «στην Αριστοτέλους που γυρνάς...». Λίγο πιο πάνω ο Δήμαρχος Ν. Κακλαμάνης αποφάσισε να ρίξει τα λίγα δέντρα στην Πατισίων για να χτίσει πάρκινγκ. Έτσι η γραμμή των πολυκατοικιών δεν θα διακόπτεται πουθενά στα Πατίσια. Μα αυτός ο ουρανός του Φλεβάρη πάνω μας θα συνεχίσει ν' αντιστέκεται, με σύννεφα βορινά να παίρνουν τη θέση της ανθισμένης μυρτιάς...

Για να μας θυμίζει, σαν βέλος που δείχνει μπροστά, πως έφτασε ο Ακάθιστος κι η άνοιξη μαζί.

9 ΜΠΟΦΟΡ...

✿ Εκτός Μανώλη η Ν.Δ.

✿ Στον ΣΥΝ, τελικώς, δεν θέλουν γάμο με το Πα.Σο.Κ. Προτιμούν την ελεύθερη συμβίωση.

✿ Στο Πα.Σο.Κ., πάλι, εφαρμόζουν την πατροπαράδοτη μέθοδο του «στρίβειν διά του αρραβώνος».

✿ Στο ΚΚΕ δε, συνεδριάζονται, για να αποφασίσουν εάν τα εκατομμύρια θύματα του Σταλινισμού «ήταν μια υπερβολή στην οικοδόμηση του υπαρκτού σοσιαλισμού».

✿ Μαζί με το ΚΚΕ θρηνωδεί και ο θάδωρος Αγγελόπουλος στη «Σκόνη του χρόνου» τη νέα του ταινία, για τον θάνατο του «Πατερούλη».

✿ Ο Σολτζενίτσιν, βέβαια, έχει άλλη γνώμη για τα χρόνια του Ιωσήφ Βησσαριόνοβιτς στο «Μια μέρα του Ιβάν Ντενίσοβιτς», που ξανακυκλοφόρησε σε νέα μετάφραση.

✿ Αλλή αυτός έχει κατηγορηθεί από παλιά σαν αντεπαναστάτης και «δούρειος ίππος της παλινόρθωσης του παλιού καθεστώτος».

✿ Κρητικοί αγρότες – ΜΑΤ σημειώσατε Χ.

✿ Τέτοια κλωτσοπατινάδα είχαμε να δούμε από την εποχή που κάποιιοι άλλοι ξεφούσκωναν τα λάστιχα των τρακτέρ.

✿ Ο Σοσιαλισμός δάκρυσε...

✿ Επικοινωνιακό πρόβλημα στο Κίνημα. Ούτε τα ΜΑΤ δεν αναγνώρισαν τον αρχηγό.

✿ Είδατε κρητική υποδοχή στους πατριώτες του ο Μαρκογιαννάκης; Με μπαλωθιές και πάθος! Τώρα να δεις υποδοχή στην Κρήτη, κύριε ΕΛ.ΑΣ.άρχα.

✿ Καταρρέει το ευρώ λόγω Ελλάδας, λένε. Λέτε να είχε δίκιο ο τέως Σημίτης για την «ισχυρή Ελλάδα» της ΟΝΕ;

✿ Εμείς τους στηρίζαμε!

✿ «Είμαι άραγε ο μόνος κληρικός ή αρχιερέυς, που έχει κάποιαν αποταμίευση και μάλιστα προοριζόμενη διά φιλανθρωπικών έργων;», αναρωτιέται ο πρώην Αττικής Παντελεήμων σε υπόμνημά του στην Ιερά Σύνοδο.

✿ Έλα ντε...!!!

✿ Αλήθεια, δεν ήταν για τα γεράματα του το ένα δις δραχμές;

✿ Στα καρναβάλια πρωτοστατεί η μετωπίδα του Εφραίμ. Σίγουρα θα ακολουθήσουν και οι επιθεωρήσεις του καλοκαριού.

✿ Κάτι άλλες μουτσούνες που διακωμωδούν καθημερινά τον δημόσιο βίο μας, κόνοντάς τον αβίωτο, έμειναν στα αζήτητα.

✿ Στο Μουσείο της Ακρόπολης, λένε, δεν πήραν σωστά τα μέτρα και χτίσανε ψηλότερο τον κάτω όροφο και χαμηλότερο τον επάνω, όπου και τα γλυπτά του Παρθενώνα!

✿ Μάλιστα, οκτώ αρχιτέκτονες ζήτην με αναφορά τους εισαγγελική έρευνα, θεωρώντας ότι υπάρχει πρόβλημα στην ασφάλεια διακίνησης των επισκεπτών...

✿ Θα μας πείτε πόσο στοίχισε αυτή η κακοτεχνία που ονομάζεται «Μουσείο» (!), κ. Σαμαρά;

✿ Πάντως το κόστος των εγκαινίων του έχει προϋπολογιστεί στα τρία εκατομμύρια ευρώ.

✿ Το άκουσε ο Αντώνης και φρίκαρε! Έβαλε λιτούς και δεμένους να το μειώσουν.

✿ Έφυγε και η Δανάη Στρατηγοπούλου, η μούσα του Αττίκ. Κάποτε, το 1974, μάς είχε μεταφράσει Πάμπλο Νερούντα για το αφιέρωμα της «Χριστιανικής» στον χιλιανό λαό, ένα χρόνο μετά το πραξικόπημα του Πινοσέτ. Η Δανάη είχε διδάξει τότε σε Πανεπιστήμιο της Χιλής. Στη μνήμη της αφιερώνουμε τη φωτογραφία της από το αρχείο μας.

✿ «Αρμοδιότητα της κάθε χώρας» η ρύθμιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων των κολλεγίων, σύμφωνα με το Ευρωδικαστήριο.

✿ Ευτυχώς ο Στυλιανίδης πρόλαβε και άλλαξε υπουργείο. Και ο Άρης πρόλαβε και έβαλε πάγο στην αναγνώριση των πτυχίων δι' αντιπροσώπων...

✿ Αλλή έως τότε, συνέλληνες, θα μας περνάνε για καϊβάνια;

ο βοριάς